

ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

พรพรหม ทองเกลี้ยง

สารนิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

GRATIFICATION OF BANGKOK METROPOLIS RESIDENTS
WITH DARA VIDEO COMPANY LIMITED
TELEVISION DRAMAS

PORNPROM THONGKLIANG

A THEMATIC PAPER PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(MASS COMMUNICATION)

2017

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์	ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	นายพรพรหม ทองเกลี้ยง
สาขาวิชา	สื่อสารมวลชน

คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้ เห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูมิศักดิ์ เอ่งฉ้วน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จีรพันธุ์ ทักษนบรรจง)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุภรธรรม จิตติกลเจริญ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ศักดินา บุญเปี่ยม)

อนุมัติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา ศิริโรจน์)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์ ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้เขียน นายพรพรม ทองเกลี้ยง

ชื่อปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา สื่อสารมวลชน

ปีการศึกษา 2560

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์สุรศรี จิติกุลเจริญ ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. ศักดินา บุญเปี่ยม

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเคยชมละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำนวน 420 คน โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน
2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มาเป็นเวลา 20 ปีขึ้นไป โดยในปี พ.ศ. 2557 รับชมจำนวน 2 เรื่อง ผ่านช่องทาง

สื่อโทรทัศน์ สาเหตุการรับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด รับชมที่บ้าน ลักษณะการรับชม คือ ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง และประเภทละครที่รับชม คือ ละครชีวิต

3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาอันดับหนึ่งของแต่ละรายชื่อ พบว่า ความพึงพอใจด้านเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาของละครเหมาะสมกับสังคมในปัจจุบัน ความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอ ได้แก่ ช่องทางในการรับชมมีความหลากหลาย และความพึงพอใจด้านตัวนักแสดง ได้แก่ ความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้าน แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และรวมทุกด้าน แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดง แตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านความถี่ในการรับชม ด้านสาเหตุการรับชม และด้านลักษณะการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านระยะเวลาที่รับชม ด้านช่องทางการรับชม ด้านสถานที่รับชม และด้านประเภทละครที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ABSTRACT

Thematic Paper's Title	Gratification of Bangkok Metropolis Residents with Dara Video Company Limited Television Dramas
Student's Name	Mr. Pornprom Thongkliang
Degree Sought	Master of Arts
Field of Study	Mass Communication
Academic Year	2017
Advisory Committee	

1. Assoc. Prof. Suparas Thitikulcharoen	Chairperson
2. Dr. Sakdina Bunpiem	

In this thematic paper, the researcher studies the relationships between the demographical characteristics of selected Bangkok Metropolis residents and exposure behaviors vis-à-vis Dara Video Company Limited (DVCL) television dramas.

Using the multistage random sampling method, the researcher collected a sample population of 420 Bangkok Metropolis residents who viewed DVCL television dramas.

In this survey research inquiry, the researcher subsequently used a questionnaire as a research instrument to collect germane data from the members of the sample population.

Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation. Moreover, the researcher employed a *t* test technique, the One-way analysis of variance (ANOVA) technique, and the Least Significant Difference (LSD) multiple comparison method.

Findings are as follows:

1. The highest proportion of members of the sample population consisted of female holders of bachelor's degrees between the ages of twenty-six and thirty-five who were private company employees.

2. The highest proportion of members of the sample population exhibited exposure behavior of having viewed DVCL television dramas for more than 20 years. In 2014, they viewed two televised dramas. The reason they gave for viewing was for purposes of relaxation. They viewed the dramas at home. Insofar as concerns viewing characteristics, they viewed the televised dramas continuously but they did not always view them with full attention. The type of drama viewed fell under the rubric of real life dramas.

3. The highest proportion of the sample population were overall satisfied with DVCL television dramas in the aspects of contents, presentation patterns, and performers at a high level. When considering the first level ranking for items, the following was found:

In regard to the satisfaction with content, the content of dramas was appropriate with present society. Concerning the satisfaction with presentation

pattern, the viewing channels were in a variety. In regard to satisfaction with performers, performers were well known.

Hypothesis test found the following:

1. The sample population with differences in demographical characteristic of level of education exhibited differences in satisfaction with television dramas produced by the company under study in the aspects of content, presentation pattern, and overall. The sample population with differences in gender exhibited differences in their satisfaction in the aspect of content and overall. The sample population with differences in age exhibited differences in their satisfaction in the aspects of content and performers. The sample population with differences in occupation exhibited differences in their satisfaction in the aspect of presentation pattern at the statistically significant level of .05.

2. The sample population with exposure behavior of viewing television drama produced by the company under study with differences in the aspects of viewing frequency; viewing reasons; and viewing characteristics exhibited differences in their satisfaction with these dramas at the statistically significant level of .05. The sample population with differences in the aspects of viewing period; viewing channel; viewing location; and type of drama exhibited no differences at a statistically significant level in their satisfaction with dramas produced by the company under study.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะความกรุณาที่ผู้วิจัยได้รับจาก รองศาสตราจารย์สุภรณ์ ฐิติกุลเจริญ ประธานคณะกรรมการปริกษาสารนิพนธ์ และอาจารย์ ดร. ศักดินา บุญเปี่ยม กรรมการปริกษาสารนิพนธ์ โดยท่านอาจารย์ทั้งสอง ได้ให้คำแนะนำ ตรวจทาน รวมถึงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ความกรุณาที่อาจารย์ทั้งสองท่านได้มอบให้

นอกจากนั้น ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภิรมศักดิ์ เอ่งฉ้วน ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ และอาจารย์ ดร. จีรบุญย์ ทศนบรรจง กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลามาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ อีกทั้งยังได้กรุณาให้คำแนะนำ เพื่อให้สารนิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารบริษัท ดาราวีดีโอ จำกัด ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ในการให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้ สละเวลาให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่คอยให้การช่วยเหลือ ในการเก็บข้อมูลทำวิจัยครั้งนี้ เพื่อน ๆ ในโครงการศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรศิลปศาสตร-มหาบัณฑิต คณะสื่อสารมวลชน รุ่นที่ 2 และที่สำคัญ คือ เพื่อนร่วมรุ่น ได้แก่ ปอ กาญ ออฟ พีไอ พีแป้ม น้องปุยฝ้าย น้องแพ้ม น้องปิง ที่คอยให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือ ในทุก ๆ เรื่องตลอดระยะเวลาที่เรียนร่วมกัน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณครอบครัว คุณพ่อ คุณแม่ และคุณทวด ทองเกลี้ยง ที่ให้การสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง และที่สำคัญ คุณลุงสมักร ทองเกลี้ยง ที่อยู่เบื้องหลัง ในการเรียน สนับสนุนค่าลงทะเบียนเรียนมาจากรัฐนิวยอร์ก ตลอดระยะเวลาการศึกษา จนทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี

พรพรหม ทองเกลี้ยง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญตาราง.....	(13)
สารบัญภาพประกอบ	(18)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
สมมติฐานของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ความเป็นมาของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์	15
แนวคิดการผลิตละครโทรทัศน์	18
แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์	23
แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร	24
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	26
ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	37
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ...	46
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชม	
ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด.....	49
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อ	
ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด.....	53
ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	60
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและพัฒนาละครโทรทัศน์	
ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	90
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
สรุปผลการวิจัย.....	92
การอภิปรายผล	102
ข้อเสนอแนะ	106
ภาคผนวก	
ก หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	111

บทที่	หน้า
ข ผลวิเคราะห์ความเชื่อมั่น	115
ค แบบสอบถาม.....	118
บรรณานุกรม	126
ประวัติผู้เขียน.....	131

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนละครของคาราวีดีโอและกันตนา.....	4
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	46
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	47
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	47
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ.....	48
6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่รับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด	49
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด	50
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่องทางในการรับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด	50
9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุการรับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด	51
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่รับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด	52
11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด	52
12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด.....	53
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา.....	54

14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบ การนำเสนอ	55
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง.....	56
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน.....	57
17	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามเพศ.....	60
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามอายุ	61
19	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา.....	62
20	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง.....	63
21	การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	64
22	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา.....	65
23	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบ การนำเสนอ	66
24	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจของประชาชน ที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน.....	67

ตาราง	หน้า
25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละคร โทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามอาชีพ	68
26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อาชีพกับความพึงพอใจของประชาชน ต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบ การนำเสนอ	69
27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตาม ระยะเวลาที่รับชม.....	70
28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามความถี่ ในการรับชม	71
29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา	72
30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ	73
31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง	73
32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรวมทุกด้าน	74

33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามช่องทาง ในการรับชม	75
34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกสาเหตุ การรับชม.....	76
35 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา	77
36 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ	78
37 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง	79
38 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน	80
39 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกสถานที่รับชม...	81
40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกลักษณะ การรับชม.....	82

ตาราง	หน้า
41 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา.....	83
42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ	84
43 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง	85
44 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจ ของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน	86
45 การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกประเภท ละครที่รับชม	87
46 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากร- ศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน.....	88
47 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ประชาชนพฤติกรรมการรับชม ละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนต่อ ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน	89
48 ข้อเสนอแนะ	90

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ละครโทรทัศน์เป็นรูปแบบความบันเทิงทางโทรทัศน์แขนงหนึ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมานาน โดยเริ่มออกอากาศนับตั้งแต่มีสถานีโทรทัศน์ขึ้นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2498 จนถึงปัจจุบัน ในยุคแรกเริ่มของละครโทรทัศน์ เป็นการนำการแสดงในรูปแบบละครเวทีที่เคยได้รับความนิยมมาแสดงสดในโทรทัศน์ โดยนำเรื่องราวมาจากละครเสภา ละครอิงประวัติศาสตร์ หรือละครพูดพระราชานิพนธ์ในรัชกาลที่ 6

ยุคเฟื่องฟูของละครโทรทัศน์เกิดจากที่นักแสดงละครเวทีเริ่มเข้ามาในวงการโทรทัศน์มากขึ้น จึงทำให้มีคณะละครโทรทัศน์เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ต่อมาสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีการบุกเบิกด้านละครมากขึ้น โดยมีการนำเรื่องราวจากละครเวที ภาพยนตร์ และเรื่องราวที่แต่งขึ้นใหม่มาใช้เป็นบทละครโทรทัศน์โดยมีการแข่งขันกันผลิตละครเพื่อนำมาออกอากาศ (สินีญา ไกรวิมล, 2545, หน้า 2)

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ถือเป็นผู้นำของการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์ในประเทศไทย โดยเริ่มต้นด้วยการนำเสนอละครพื้นบ้านในช่วงเช้าวันหยุด สดสัปดาห์ จนกระทั่งเปลี่ยนแปลงมาเป็นการนำบทประพันธ์ของนักเขียนชื่อดัง ตลอดจนบทละครที่เขียนขึ้นใหม่ มาสร้างเป็นละครหลากหลายแนว ทั้งชีวิต รัก บทต่อสู้ ตื่นเต้น ตลก แฟนตาซี ซึ่งมีทีมผลิตละครที่มีฝีมือคุณภาพระดับแนวหน้าของเมืองไทย ไม่ว่าจะเป็นคาราวีดีโอ กันตนา เป็นต้น และพร้อมไปด้วยนักแสดงขวัญใจประชาชน ทำให้ละครโทรทัศน์ของช่อง 7 สี เป็นที่ชื่นชอบและได้รับความนิยมสูงสุดจากประชาชน มาตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี

สำหรับคาราวีดีโอ นับเป็นเวลากว่า 35 ปี ที่บริษัทได้ผลิตละครที่มีคุณภาพให้กับสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 โดยผลิตละครที่มีสถิติละครเรตติ้งสูงสุดตลอดกาล

คือ ละครเรื่อง คู่กรรม แสดงโดย ชงไชย แมคอินไตย์ และกมลชนก โกมลฐิติ สร้างเรตติ้งอันดับ 1 ของเมืองไทย ส่วนอันดับ 2 คือ ละครเรื่อง ดาวพระศุภร แสดงโดย ศรธรรม เทพพิทักษ์ และสุวนันท์ คงยิ่ง จึงทำให้เป็นบริษัทผู้ผลิตละครรายแรก ๆ ของประเทศไทย ที่ผู้ชมนึกถึงมาโดยตลอด แต่ที่ผ่านมาไม่เคยมีการศึกษาความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ว่าเป็นอย่างไร หรือต้องปรับปรุงการผลิตละครในด้านใดบ้างหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมตามหลักประชากรศาสตร์ เช่น อายุ การศึกษา และอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป

สภาพการแข่งขันของละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน สุภาพรธรรม ธนกิจจำรูญ, เปรมใจทิพย์เจริญ และพรรณวรินทร์ ศรีสวัสดิ์ (2545) กล่าวว่า สถานีโทรทัศน์ของไทยได้พยายามผลิตละครออกมามากมาย เพื่อดึงดูดผู้ชมให้มากที่สุด ในปัจจุบันการผลิตละครโทรทัศน์เป็นแบบหวังผลทางธุรกิจมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากผลประโยชน์ของนายทุนมีส่วนเกี่ยวข้องมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขายโฆษณา สปอนเซอร์ ผู้อุปถัมภ์รายการ ผู้ผลิต หรือสถานีที่ต้องได้รับค่าตอบแทนจากการเช่าเวลา หรือการขายละคร ให้ต่างประเทศ ผลิตละครในรูปแบบวีซีดี ดีวีดี เป็นต้น

ตลาดการผลิตละครโทรทัศน์นั้นเป็นตลาดที่มีผู้ผลิตมากมายบริษัทบางรายผลิตละครโทรทัศน์ให้กับหลายสถานี ปัจจุบันมีผู้ผลิตละครโทรทัศน์ในแต่ละช่องเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ 34 บริษัท ช่อง 3 มีบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ 43 บริษัท เป็นต้น

รายชื่อบริษัทผู้ผลิตละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มี 34 บริษัท ได้แก่ บริษัท กิ๊บสัน แอนด์ กัน จำกัด (โดย ชีรพันธ์ โล่ห์ทองคำ) บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (โดย จิตรลดา ดิษยนันท์) บริษัท กันตนา โมชั่น-พิกเจอร์ส จำกัด (โดย กัลป์ กัลย์จาฤก) บริษัท คนทีวี (ไทยแลนด์) จำกัด (โดย ชัยวุฒิ เทพวงษ์) บริษัท เค. เอ. เอ็น. เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (โดย ปกัศรา เตชะไพฑูริย์) บริษัท โคลิเซีย อินเทอร์เน็ตกรุ๊ป จำกัด (โดย พรพิมล มั่นฤทัย) บริษัท เจ เอส แอล โกลบอล-มีเดีย จำกัด (โดย วัชร เวววุฒินันท์) บริษัท เซ็นส์ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (โดย วราวุธ เจริญนากุล) บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด (โดย สยาม สัมฤทธิ์บุตร) บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด (โดย สยม สัมฤทธิ์บุตร) บริษัท คูมันดี จำกัด (โดย อัญญา หเลียงสุนทร)

บริษัท ทริปเปิ้ล ทู จำกัด (โดย เกียรติ กิจเจริญ และชาญณรงค์ ชันที่ท้าว) บริษัท นพพร โปรโมชั่น แอนด์ พิคเจอร์ จำกัด (โดย พนม นพพร) บริษัท นวประทานพร จำกัด (โดย ตฤณ เศรษฐโชค) บริษัท นิโน่ บราเดอร์ส จำกัด (โดย เมทนี บุรณศิริ และปณิศา ธรรมวิวัฒน์) บริษัท บางกอก ออดิโอ วิชั่น จำกัด (โดย ฉลอง ภักดีวิจิตร) บริษัท ป้าสังข์-ย่าสอน จำกัด (โดย นิรัตติชัย กัลย์จาฤก) บริษัท ปรางค์การณัฏฐ์ จำกัด (โดย ชาลิต พงศ์ไชยยง) บริษัท โพลีพลัส เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (โดย อรพรรณ วัชรพล) บริษัท พอดีคำ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (โดย ธงชัย และมณีนรัตน์ ประสงค์สันติ) บริษัท เฟิร์สคลาส เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (โดยพิมพ์อัปสร เทียมเสวต) บริษัท โฟร์ตี้-ครีเอทีฟ จำกัด (โดย ดนุเดช ชีรสันต์) บริษัท มงคลการละคร จำกัด (โดย ตะวัน จารูจินดา และทศพล ศิริวิวัฒน์) บริษัท มากกว่าฝัน จำกัด (โดย วีรภาพ สุภาพไพบูลย์ และศิริพิชญ์ วิมลโนช) บริษัท มาสเคอเรด จำกัด (โดย มารุต สาโรท) บริษัท มาสเตอร์พีช เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (โดย ประดิษฐ์ สมดังเจตน์) บริษัท มิวราบิลิส จำกัด (โดย จูนิตา ยมวรรณ) บริษัท มีเดีย สตูดิโอ จำกัด (โดย สุภาพรณ วิสฤตาภา) บริษัท มุมใหม่ จำกัด (โดย ชีระศักดิ์ พรหมเงิน) บริษัท สามเศียร จำกัด (โดย ไพรัช และสยาม สังวริบุตร) บริษัท สามัญการละคร จำกัด (โดย ศรัณยู วงศ์กระจ่าง) บริษัท อาหลอง จูเนียร์ จำกัด (โดย บุญจิรา ตรีริยะ และเนติ ภักดีวิจิตร) บริษัท ฮันนี่ แอนด์ เฟรนด์ ออกาไนซ์ จำกัด (โดย หม่อมหลวงสราลี กิตติยากร) และบริษัท 59 ออนแอร์ จำกัด (โดย ศุภกาญจน์ และพรภูมิ ปลอดภัย)

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า มีบริษัทผู้ผลิตละครภายในช่องเดียวกันจำนวนมาก จึงทำให้มีการแข่งขันกันอย่างเข้มข้น ด้วยเหตุที่ว่า เวลาออกอากาศมีเท่าเดิม แต่ผู้ผลิตละครมีมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อการผลิตละครของแต่ละบริษัทได้ ทางสถานีจึงต้องมีการจัดสรรเวลาให้กับผู้ผลิต หากศึกษาจากจำนวนการผลิตของบริษัทผู้ผลิตละครให้กับสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในช่วงประมาณ ปี พ.ศ. 2532-2557 ผู้ผูกขาดการผลิตละครให้กับสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 คือ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด และบริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) โดยมีจำนวนละครที่ผลิตให้กับทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 จำนวนมาก โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ผลิตละครออกมามากกว่า 90 เรื่อง แต่ในปี พ.ศ. 2557 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนของละครที่ผลิตออกมาเหลือเพียง 5 เรื่อง คือ เล่ห์นางหงส์ คมพยาบาท คุณผีที่รัก แสงเทียนที่นำทาง ไม่สิ้นไร้ไฟสวาท

ส่วนบริษัท กันตนา จำกัด คู่แข่งขันที่ผลิตละครโทรทัศน์ป้อนให้กับช่อง 7 บริษัทนี้ เป็นผู้ผลิตรายการโทรทัศน์รายใหญ่ในประเทศไทย ที่ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2494 ที่มีการผลิตละครป้อนให้สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ด้วยจำนวนที่ใกล้เคียงกันในทุกปี แม้ในช่วงระยะ 20 ปีที่ผ่านมา คือ ในปี พ.ศ. 2530-2550 บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ผลิตละครสูงสุด เฉลี่ยอยู่ที่ 8 เรื่องต่อปี แต่ในปี พ.ศ. 2539 และ พ.ศ. 2540 บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ผลิตละครได้สูงถึง 12 เรื่องต่อปี ขณะเดียวกัน บริษัท กันตนา จำกัด ก็ยังคงผลิตละครได้อย่างต่อเนื่องและอยู่ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน และในบางปีมีจำนวนการผลิตละครที่มากกว่าบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ตาราง 1

จำนวนละครของดาราวิดีโอและกันตนา

ปี พ.ศ.	จำนวนละคร “ดาราวิดีโอ”	จำนวนละคร “กันตนา”	ปี พ.ศ.	จำนวนละคร “ดาราวิดีโอ”	จำนวนละคร “กันตนา”
2523	-	2	2541	9	2
2524	-	4	2542	10	9
2525	8	5	2543	8	7
2526	5	6	2544	8	6
2527	7	5	2545	7	8
2528	7	4	2546	7	6
2529	6	6	2547	11	9
2530	10	6	2548	8	7
2531	9	6	2549	8	10
2532	9	7	2550	6	7
2533	10	7	2551	7	8
2534	10	8	2552	6	8
2535	9	6	2553	3	10
2536	9	8	2554	7	5

ตาราง 1 (ต่อ)

ปี พ.ศ.	จำนวนละคร “คาราวีดีโอ”	จำนวนละคร “กันตนา”	ปี พ.ศ.	จำนวนละคร “คาราวีดีโอ”	จำนวนละคร “กันตนา”
2537	8	9	2555	5	3
2538	9	8	2556	4	3
2539	12	7	2557	4	4
2540	12	7	2558	5	6

ที่มา. จาก 1. รายชื่อผลงานละครของกันตนา, โดย บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน), 2558, จาก ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อผลงานละครของกันตนา>

2. รายชื่อผลงานละครของคาราวีดีโอ, โดย บริษัท คาราวีดีโอ จำกัด, 2558, ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อละครโทรทัศน์ของคาราวีดีโอ>

จากปัญหาของสภาพการแข่งขันของผู้ผลิตละครที่มีเป็นจำนวนมาก และบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด เป็นอีกหนึ่งบริษัทที่ผลิตละครโทรทัศน์ในลำดับต้น ๆ ของสังคมไทย ดังรายละเอียดผลงานตามตารางข้างต้น แต่ที่ผ่านมายังไม่เคยมีการศึกษาหรือสำรวจอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนที่ชมละครโทรทัศน์โดยทั่ว ๆ ไปว่า มีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใดต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด และไม่เคยมีการศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่จะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ซึ่งหากมีการศึกษาค้นคว้าจนพบเหตุผลที่ทำให้ผู้ชมเกิดความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด แล้ว อาจนำผลที่ได้จากการศึกษาเพื่อไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตละครโทรทัศน์ให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมละครมากยิ่งขึ้น และอาจทำให้การรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดมีความเหนียวแน่นครองใจประชาชนต่อไปได้อีกยาวนาน

นอกจากนี้ การผลิตละครให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมจนก่อให้เกิดความพึงพอใจได้นั้น หากประชาชนผู้ชมมีเป็นจำนวนมากทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องศึกษาว่าคนจำนวนมากเหล่านั้นมีลักษณะทางกายภาพ และปัจจัยแวดล้อมเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เหมือนกันมาก เหมือนกันน้อย หรือแตกต่างกันมาก หรือแตกต่างกันน้อย เพราะความเหมือนและความแตกต่างกันนี้ อาจเรียกได้ว่า เป็นความต่างกันของลักษณะทางประชากรศาสตร์นั่นเอง ซึ่งอาจจะเป็นเพศ อายุ การศึกษา รายได้ อาชีพ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของประชาชนผู้ชมละครที่ไปส่งผลต่อการเกิดความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันได้ และหากนำแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ ชมพูนุช นาคสุกปาน (2557) ศึกษาเรื่อง *การเปิดรับ การรับรู้ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานคร “ผู้หญิงถึงผู้หญิง”* มาเป็นกรอบในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แล้วจะพบความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชมพูนุช นาคสุกปาน (2557) ที่ว่า ความแตกต่างในด้านคุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ระหว่างบุคคล มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป นั่นคือ คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไปด้วย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์มาศึกษารวม 4 ตัว คือ เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ โดยคาดการณ์เพียงว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์น่าจะมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ส่วนด้านพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ของประชาชนผู้รับชมจำนวนมากย่อมมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป และอาจมีผลทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์แตกต่างกันด้วย โดย Klapper (1960, pp. 19-23) กล่าวว่า การเลือกรับข่าวสารของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของตนเอง แต่ละบุคคลก็จะมี การรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไป สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกตัวแปรเกี่ยวกับพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ อันได้แก่ ระยะเวลาที่รับชม ความถี่ในการรับชม ช่องทางในการรับชม สาเหตุการรับชม สถานที่ในการรับชม ลักษณะการรับชม และประเภทละครที่รับชม โดยคาดการณ์ว่ารายละเอียดตัวแปรย่อย ๆ เหล่านี้น่าจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ

ต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด นั้นหมายถึงว่า ตัวแปรลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับตัวแปรพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ประชาชนผู้รับชมมีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกันอย่างน้อยเพียงใด และแตกต่างกันในลักษณะใด

จากความเป็นมา ความสำคัญของปัญหา และการคาดการณ์ข้างต้นนี้ ยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเน้นการศึกษากับประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ที่มีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมาก ประกอบกับมีความหลากหลายของประชากรที่มาจากทั่วทุกภูมิภาค

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่เคยรับชมละครของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (1953, p. 413) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน แต่ผู้วิจัยเก็บกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเป็น จำนวน 420 คน และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

แบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยแบ่งเขตในกรุงเทพมหานคร เป็น 6 กลุ่มโซน คือ กลุ่มรัตนโกสินทร์ กลุ่มบูรพา กลุ่มศรีนครินทร์ กลุ่มเจ้าพระยา กลุ่มกรุงธนเหนือ และกลุ่มกรุงธนใต้ และใช้การจับสลาก กลุ่มโซนละ 2 เขต รวมเป็น ทั้งหมด 12 เขต เก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม-เดือนมีนาคม พ.ศ. 2559

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจ ต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจ ต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ หมายถึง ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่รับชม ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในการวิจัยนี้ หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยรับชมละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด หมายถึง ละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในปี พ.ศ. 2557 จนถึงปัจจุบัน เพื่อออกอากาศในเวลา 18.30 น. และ 20.30 น. โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ละครที่ผลิตออกมาในช่วงที่ทำการศึกษาคือ เล่ห์นางหงส์ คมพยาบาท คุณผีที่รัก แสงเทียนที่นำทาง และไม่สิ้นไร้ไฟสวาท

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ หมายถึง การที่บุคคลเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 โดยในการวิจัยนี้

ประกอบด้วย ระยะเวลาที่รับชม ความถี่ในการรับชม ช่องทางในการรับชม สาเหตุการรับชม สถานที่รับชม ลักษณะการรับชม และประเภทละครที่รับชม

ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกที่ดี ประทับใจต่อละครโทรทัศน์ของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ซึ่งในการวิจัยนี้ศึกษาความพึงพอใจ 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง

ความพึงพอใจด้านเนื้อหา หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกที่ดี ประทับใจเกี่ยวกับความน่าสนใจของเรื่องราวที่นำเสนอออกมาในรูปแบบของละคร บทประพันธ์ ความหลากหลายของเรื่องราวในละคร

ความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ประทับใจเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอในละครโทรทัศน์ ประกอบด้วย ความพึงพอใจต่อระบบแสงและสี อุปกรณ์ประกอบฉาก และสถานที่การถ่ายทำ ใต้เต็ลละคร รวมถึงเพลงประกอบละคร ความหลากหลายของช่องทางในการรับชม ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการออกอากาศ ระยะเวลาในการออกอากาศ

ความพึงพอใจด้านตัวนักแสดง หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกที่ดี ประทับใจต่อตัวนักแสดงนำ นักแสดงสทบทย และนักแสดงประกอบ ซึ่งในการวิจัยนี้ศึกษาความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพ การแต่งกาย ความสามารถในการแสดง การเข้าถึงอารมณ์ของบทละคร การใช้ภาษาของนักแสดง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่รับชมละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
2. ได้ทราบพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัดของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ได้ทราบถึงความพึงพอใจของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง

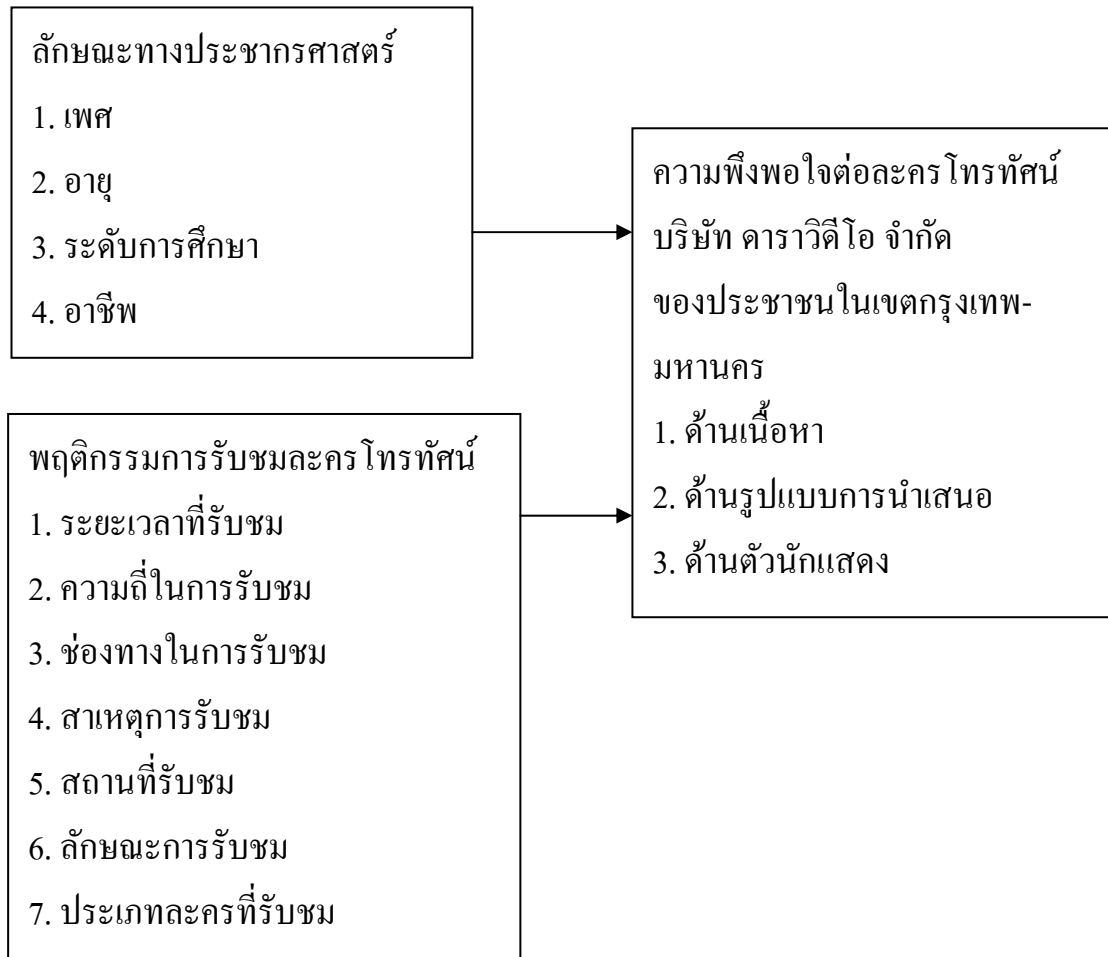
4. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

5. ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

6. ผลการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาละครให้มีเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ และตัวนักแสดง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมละครโทรทัศน์ได้มากยิ่งขึ้น

7. ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจละครโทรทัศน์ของบริษัทผู้ผลิตละครรายอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้การผลิตละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหา รูปแบบ การนำเสนอ และตัวนักแสดง ให้สอดคล้องกับความพึงพอใจของประชาชนได้อย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความเป็นมาของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
2. แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์
3. แนวคิดการผลิตละครโทรทัศน์
4. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์
5. แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร
6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2511 ซึ่งในขณะนั้นมีชื่อว่า บริษัท สยามฟิล์ม จำกัด บริหารงานโดย คุณไพรัช สว่างวิบุตร นโยบายการบริหารงานหลักของบริษัท เป็นการที่จะสืบทอดและอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านไทยทุกประเภท อันได้แก่ วัฒนธรรม วรรณคดีไทย และนิทานพื้นบ้าน บริษัทได้มีการจัดสร้างและผลิตรายการภาพยนตร์ประเภทนิทานพื้นบ้านจักร ๆ วงศ์ ๆ โดยที่ผลงานเรื่องแรกที่ผลิตออกมาคือ ละครโทรทัศน์เรื่อง “ปลาบู่ทอง” หลังจากนั้นก็มีภาพยนตร์ออกมามากมายต่อเนื่อง ได้แก่ “ขอพระกลืน” และอื่น ๆ มากมาย ทั้งนี้ บริษัท สยามฟิล์ม จำกัด มีการผลิตผลงานประเภทวรรณกรรมสมัยใหม่อีกควบคู่กันไปด้วย

บริษัท สยามฟิล์ม จำกัด ได้มีการเปลี่ยนชื่อมาเป็น บริษัท คาราฟิล์ม จำกัด ซึ่งรูปแบบยังคงผลิตเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ยังใช้เสียงพากย์อยู่ และถ่ายทำด้วยระบบภาพยนตร์ 16 มิลลิเมตร หลังจากนั้น วิวัฒนาการโทรทัศน์ได้เปลี่ยนแปลงจากการถ่ายทำด้วยฟิล์มมาเป็นระบบวิดีโอเทป พร้อมวิธีการแสดงก็เปลี่ยนจากระบบบอกละครมาเป็นนักแสดงต้องท่องบทและจำบทเอง

ในปี พ.ศ. 2525 บริษัท คาราฟิล์ม จำกัด ได้เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ซึ่งบริหารงานโดย ไพรัช สังวริบุตร ซึ่งได้ทำละครไว้อย่างมากมาย ต่อมาจึงคิดที่จะทำสตูดิโอไว้ถ่ายละครย้อนยุคหรือละครจักร ๆ วงศ์ ๆ จึงได้สร้างโรงถ่ายละครไว้ที่อำเภอตลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ต่อมาภายหลัง ไพรัช สังวริบุตร ได้ยกบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ให้บุตรชายทั้งสองคน คือ สยาม สังวริบุตร และสยาม สังวริบุตร แต่ในภายหลัง สยาม สังวริบุตร ได้แยกตัวออกไปตั้งบริษัทของตนเอง คือ บริษัท ดีต้า วิดีโอ โปรดักชั่น จำกัด

บริษัทในเครือของบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด คือ บริษัท เอเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทแห่งที่ 2 นำเสนอผลงานละครสั้นหรือมินิซีรีส์ในช่วงบ่าย อาทิ เหตุเกิดที่ สน. นางทิพย์ ปากกาทอง รายการเรื่องสั้นวันหยุด ฯลฯ ซึ่งในสมัยนั้นอยู่ในช่วงที่มีละครไทยของค่ายเข้ามาเป็นจำนวนมาก หลังจากนั้น บริษัท เอเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด ได้ปิดตัวลงในปี พ.ศ. 2540 อันเนื่องมาจากฐานการรับชมละครมีน้อย และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบผังรายการใหม่ในสมัยนั้น

บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ได้ทำละครให้ช่อง 7 สี มายาวนานเป็นเวลา 30 กว่าปี และได้ทำสถิติละครเรตติ้งสูงสุดตลอดกาลของเมืองไทย คือ ละครเรื่อง คู่กรรม แสดงโดย ชงไชย แมคอินไตย์ และกมลชนก โกมลฐิติ สร้างเรตติ้งอันดับที่ 1 ของประเทศไทย ส่วนอันดับที่ 2 คือ ละครเรื่อง ดาวพระศุกร์ แสดงโดย ศรธรรม เทพพิทักษ์ และสุวนันท์ คงยิ่ง

เดิม บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ตั้งอยู่บนถนนประชาชื่น ถนนเลียบคลองประปา เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันย้ายมาตั้งอยู่บนถนนติวานนท์ ใกล้แยกสวนสมเด็จฯ ตรงข้ามหมู่บ้านคฤหาสน์ทายาท อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี บนเนื้อที่ 5 ไร่ และเป็นบริษัทที่ผลิตละครโทรทัศน์ให้กับสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

ปัจจุบันบริหารงานโดย สยาม สวรริบุตร และผลิตละครโทรทัศน์ที่ออกอากาศในระบบ High Definition: HD 1920 x 1080

ในปี พ.ศ. 2557 บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มีละครออกอากาศ ดังนี้ (วิกิพีเดีย-สารานุกรมเสรี, ม.ป.ป.)

1. เล่ห์นางหงส์ จากบทประพันธ์ของเทพิตา และบทโทรทัศน์ของรัชนิ โกลด์รีค เรื่องราวของมัทนาเด็กสาวผู้มีชีวิตเป็นหงส์ แต่วันหนึ่งพลิกผันกลายเป็นกา ในชื่อ มะนาว แสงโดย ทศนียา การสมนุษ ผู้มีชีวิต แต่ความดี ความกตัญญูทำให้เธอได้กลับคืนสู่ชาติ กำเนิดเดิม และต้องต่อสู้กับความแค้นและอิจฉาริษยา รวมถึงได้พบรักกับหนุ่มเจ้าเสน่ห์ สุรัก แสงโดย โดนนท วงศ์บุญ ซึ่งบทโทรทัศน์โดย รัชนิ โกลด์รีค ผู้กำกับการแสดงโดย แดง บุรพา ออกอากาศทุกวัน เวลา 18.30 น. ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 โดยเริ่มออกอากาศ 25 มกราคม พ.ศ. 2557-27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

2. คมพยาบาท เป็นบทประพันธ์ของสุข หฤทัย (เทพ สุทธิพงศ์) เป็นเรื่องราวของ เปียและน้อย สองสาวที่ถูกเปลี่ยนตัวในตอนที่เด็ก เหตุเพราะความอิจฉาริษยาของผู้ใหญ่ ลูกคนจนกลายเป็นคนรวย ส่วนลูกคนรวยกลับกลายเป็นลูกคนจน ออกอากาศ ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 สร้างโดย ดาราวิดีโอ กำกับการแสดงโดย เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน นำแสดงโดย ภัทรเดช สงวนความดี และทิสานาฏ ศรีศึก

3. คุณผีที่รัก เป็นละครโทรทัศน์ไทย สร้างครั้งแรกปี พ.ศ. 2557 นำแสดงโดย ศรัณย์ ศิริลักษณ์ และพิมพ์ชนก ลือวิเศษไพบูลย์ บทประพันธ์โดย ทองเอก บทโทรทัศน์ โดย ศักดิ์ชาย เกียรติปัญญาโอภาส กำกับการแสดงโดย แดง บุรพา ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 จำนวน 15 ตอน ความยาว 130 นาที/ตอน หลังข่าวภาคค่ำ ช่วงที่ 2 เป็นเรื่องราวน่ารัก กู้ก๊ก โรแมนติก คอมมิดีของ พิธีกรสาว กับหนุ่มข้างบ้าน ที่ก่อตัวขึ้นอย่างไม่ธรรมดา เพราะหนุ่มที่วานายนี้ดันเป็นผี

4. แสงเทียนที่นำทาง เป็นละครเทิดพระเกียรติวันพ่อแห่งชาติ ออกอากาศวันเสาร์ ที่ 6 และวันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เวลา 10.00 น. บทประพันธ์ และบทโทรทัศน์ โดย สถาพร สุชาติ นำแสดงโดย ลิขิต บุตรพรม, อัยฎาพร สิริวัฒน์ธนกุล, ปรัชญ์ ปรมิน, ปิยพันธ์ ชำกฤษ, กชกร ส่งแสงเดิม, ซอนญา สิงหะม ภูธฤทธิ์ พรหมบันดาล และ กาญจนาวรรณ ปลอดภัย

ในปี พ.ศ. 2558 บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มีละครออกอากาศ คือไม่สิ้นไร้ไฟสวาท เป็นบทประพันธ์ของ นันทนา วีระชน เจ้าของบทประพันธ์ชื่อดัง “แรงเงา” ที่เคยถูกสร้างเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์มา 3 ครั้งแล้ว ซึ่งครั้งที่ 4 นี้ถูกสร้างเป็นละครโทรทัศน์ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ในปี พ.ศ. 2558 ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด กำกับการแสดงโดย สยาม สังวริบุตร นำแสดงโดย ชีรภัทร์ สัจจกุล, อุษามณี ไวยาณนนท์, ณัฐพัชร วิพัชรตระกูล, พีรวัศ กุลนันท์วัฒน์, พิมพ์ปวีณ์ โศกระบินทร์ และณัฐวัฒน์ เปล่งศิริวัธน์ จำนวน 16 ตอน ความยาว 130 นาที/ตอน หลังข่าวภาคค่ำ ช่วงที่ 2

ละครโทรทัศน์ดังกล่าว เป็นละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่อง คือ เล่ห์นางหงส์ คมพยาบาท คุณผีที่รัก แสงเทียนที่นำทาง และไม่สิ้นไร้ไฟสวาท ละครแต่ละเรื่องก็จะมีแนวละคร ผู้กำกับการแสดง และนักแสดง ที่แตกต่างกันออกไป ผู้วิจัยจึงได้นำมาใช้ในการออกแบบข้อคำถามในแบบสอบถาม

แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์

ละคร หมายถึง การแสดงประเภทหนึ่ง ผู้แสดงเรียกว่า ตัวละคร มีเวทีหรือสถานที่ที่ใช้ในการแสดง มีบทให้ตัวละครแสดงตามเนื้อเรื่อง โดยมากจะมีดนตรีประกอบ ซึ่งก็มีลักษณะแตกต่างกันออกไปหลายชนิด หรืออาจมีการใช้สัตว์เป็นตัวแสดง เช่น ละครลิง ละครสัตว์ เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

ละคร หมายถึง การถ่ายทอดชีวิตจริงหรือการเลียนแบบชีวิตจริงผ่านการแสดง ซึ่งประกอบด้วย การร้องรำทำเพลงประกอบ โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่บทละคร การเขียนบท การผลิตละคร จนในที่สุดมาถึงการแสดงละคร (ไพศาล ชุมณี, 2548)

ละคร มีความหมายกว้างครอบคลุมถึงการแสดงบทบาทเป็นเรื่องราวทุกรูปแบบ ทั้งการแสดงสด หรือถ่ายทำเป็นเทปโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เช่น ละครประวัติศาสตร์ ละครวรรณคดี ละครชีวิต ละครสืบสวนสอบสวน ละครตลก ละครเพลง เป็นต้น แนวที่ได้รับ

ความนิยมแก่ผู้ชมมากที่สุด มักเป็นละครชีวิต เพราะสร้างความรู้สึกที่ลึกซึ้ง ความเศร้า เคล้าน้ำตา ทำให้นึกถึงชีวิตคนจริง ๆ (องอาจ สิงห์ลำพอง, 2557, หน้า 1-3)

สำหรับละครโทรทัศน์เป็นละครที่ถูกถ่ายทำแล้วบันทึกลงเป็นเทปเพื่อนำไปเผยแพร่ทางโทรทัศน์ นักแสดงก็จะแสดงตามบทบาทที่ผู้ประพันธ์บทละครกำหนดเอาไว้แล้ว บทประพันธ์ดังกล่าวจะเป็นทั้งบทประพันธ์เก่าที่มีอยู่แล้ว นำมาดัดแปลงเพิ่มเติม หรือเรียบเรียงใหม่ ละครโทรทัศน์ของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัยนี้ เป็นละครประเภทที่มีเรื่องยาวหลายตอน มีเนื้อหาเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป ประเภทของละครโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นในประเทศไทยสามารถแบ่งได้ 6 ประเภท ดังนี้ (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531, หน้า 1-5)

1. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียว ใช้เวลาแสดงประมาณ 60-120 นาที และมักออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของทางสถานีซึ่งเทียบได้กับ ละครตอนพิเศษ (dramatic specials) ของอเมริกา
2. ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำ ทุกสัปดาห์ เนื้อหาหลักของละครจะเป็นแนวเดียวกันตลอด และผู้แสดงชุดเดียว โดยตลอด ซึ่งเทียบได้กับ T.V. Series
3. ละครเรื่องยาวหลายตอน ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำ ทุกสัปดาห์ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือ 5 วันต่อสัปดาห์ หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน เทียบกับ T.V. Series หรือ Soap Operas (soap)
4. ละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ ที่ผลิตเป็นเรื่องราวซึ่งมีความยาวตั้งแต่ต้นจนจบ มากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป โดยแบ่งออกฉายออกอากาศติดต่อกันไปเรื่อย ๆ ในวันเวลาเดียวกัน หรือสัปดาห์ต่อไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง ซึ่งเทียบได้กับละครตอนสั้นออกอากาศอย่างต่อเนื่อง (mini-series)
5. ลักษณะละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์อีกแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากทั่ว ๆ ไป คือ จะเป็นเรื่องจบในตอน ผู้แสดงจะไม่เป็นชุดเดียวกันโดยตลอด เรื่องที่นำมาแต่ละตอน ไม่เกี่ยวเนื่องกันเลย แต่แนวเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน

6. ละครโทรทัศน์ประเภทละครตลก ขวัญหัว หรือเสียดสีสังคม ลักษณะการออกอากาศจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวัน ในเวลาเดียวกันละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดในห้องส่งพร้อมทั้งอัดเทปไปด้วย และมักจะแสดงต่อหน้าผู้ชมในห้องส่งนั้นที่เรียกว่า Studio Audience เนื่องจาก Sitcoms (situation comedies) มักจะแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงไม่ใช้นักแสดงมากนัก อาจจะมีเพียง 2-3 คน และไม่เก๋ไก๋ โดยแสดง 2-3 คน และเป็นคนชุดเดิมตลอด

ละครโทรทัศน์ของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด เป็นละครโทรทัศน์ที่มีเอกลักษณ์อันโดดเด่นในด้านเนื้อหา โดยละครส่วนใหญ่เป็นเรื่องชนชั้นสูงในสังคมไทย ที่สามารถเดาตอนจบของเรื่องได้ง่าย มีการนำมาทำซ้ำกันบ่อยครั้ง พระเอกหรือนางเอก มักเป็นคุณฐานะดี ที่สำคัญเนื้อเรื่องมักเป็นเรื่องแย่งผัวแย่งเมีย หรือมีการแก่งแย่งมรดกกัน ซึ่งในปัจจุบันถูกเรียกรวมทั้งหมดว่า ละครแนวชีวิต (drama series)

Creeber (2001, pp. 12-15) ได้แบ่งประเภท (genre) ของละครแนวชีวิต (drama series) ไว้ถึง 11 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. ละครแสดงครั้งเดียว (the single play) เป็นรูปแบบของละครโทรทัศน์ที่พัฒนามาจากละครเวที โดยเริ่มมีการถ่ายทำด้วยกล้องหลายตัว

2. ละครคาวบอย (the western) เป็นละครที่เสนอเกี่ยวกับเรื่องราวจากทางฝั่งตะวันตก โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา

3. ละครแอ็คชั่น (the action series) นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้ทั้งการเมือง ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ เหตุการณ์ในทางประวัติศาสตร์ และแนวเรื่องราววิทยาศาสตร์

4. ละครเกี่ยวกับตำรวจ (the police series) เป็นแนวละครที่ได้รับความนิยมอย่างมากที่นำเสนอเรื่องราวของสายลับ สายสืบ และวงการตำรวจ

5. ละครวงการแพทย์ (the hospital drama) มุ่งเน้นเรื่องราวที่เกิดขึ้นโดยมีโรงพยาบาลเป็นฉากหลังของเรื่องราว ตัวละครจะเป็นกลุ่มบุคคลที่ทำงานในโรงพยาบาล ผู้ป่วย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาล

6. ละครแนววิทยาศาสตร์ (the science fiction) มักเป็นละครที่นำเสนอเรื่องราวของวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ มนุษย์ต่างดาว และเทคนิคพิเศษทางภาพต่าง ๆ

7. ละครแนวสารคดี (drama documentary) เป็นละครที่นิยมในประเทศอังกฤษ และยุโรป เป็นการรวมกันของการแสดงและสารคดีที่เรียกว่า “Docudrama”

8. ละครมินิซีรีส์ (the mini-series) เป็นละครสั้นที่ใช้ผู้แสดงไม่ใช่ชุดเดียวกัน และเนื้อเรื่องแต่ละเรื่องจะไม่เกี่ยวข้องกันเลย

9. ละครโบราณ (costume drama) เป็นละครที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์ที่มักมาจากนวนิยายดังที่เกี่ยวข้องกับความรัก เป็นละครที่ต้องใช้งบประมาณการผลิตสูง โดยมุ่งสะท้อนวัฒนธรรมของเหล่าชาติผู้ผลิต

10. ละครวัยรุ่น (the teen series) แนวละครที่กล่าวถึงช่วงชีวิตที่สำคัญของวัยรุ่น ที่เน้นเรื่องราวของความรัก มิตรภาพของเพื่อน ครอบครัว และสภาพแวดล้อมในสังคมที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

11. ละครแนวหลังนวยุค (postmodern drama) เป็นละครที่มีแนวคิดที่ตรงข้ามกับละครกลุ่มธรรมชาตินิยม เป็นละครที่มุ่งให้เห็นว่า ความจริงไม่ใช่มีเพียงหนึ่งเดียว โดยมุ่งตีความสัญลักษณ์ (sign) และภาพเสมือน (simulacra) ที่ไม่สามารถจำแนกได้ว่า ความจริง (reality) กับความเสมือน (simulation) แตกต่างกันอย่างไบบ้าง

ดังนั้น ความหมายของละครโทรทัศน์ จึงมีความหมายกว้างขวาง เป็นการรวมการแสดงที่เป็นเรื่องราวทุกรูปแบบ โดยนักแสดงจะแสดงตามบทบาทที่ผู้ประพันธ์บทละครได้กำหนดเอาไว้แล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดและความหมายของละครดังกล่าว มาใช้กำหนดกรอบแนวคิดในส่วนพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ และนำมาใช้กำหนดเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือของการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดการผลิตละครโทรทัศน์

ผู้วิจัยศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ใน 3 ด้าน แบ่งออกเป็น ด้านเนื้อหา หมายถึง ความประทับใจ หรือความรู้สึกคล้อยตามในเนื้อหาของละคร ด้านรูปแบบการนำเสนอ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ประทับใจเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอในละครโทรทัศน์ เช่น ความพึงพอใจต่อระบบแสงและสี อุปกรณ์ประกอบฉากและสถานที่ถ่ายทำ ใต้แต่ละละครที่มีความเหมาะสม รวมไปถึง

เพลงประกอบละคร เป็นต้น และด้านตัวนักแสดง เช่น การคัดเลือกนักแสดงให้เหมาะสมกับบทบาท ความเหมาะสมของเสื้อผ้านักแสดง เป็นต้น ดังนั้น การจะทำให้ละครโทรทัศน์เป็นที่ประทับใจผู้ชมได้นั้น จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการด้านการผลิตละครโทรทัศน์ที่ดี ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการผลิตละครโทรทัศน์มารวบรวมไว้ ดังนี้

ด้านเนื้อหา

การที่บุคคลจะมีความพึงพอใจ มีความรู้สึกที่ดี หรือประทับใจเรื่องราวของละครที่นำเสนอออกมานั้น บทละครจะมีส่วนสำคัญในการโน้มน้าวใจให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตามเรื่องราวที่นำเสนอ ในการเขียนบทละครโทรทัศน์นั้นสำคัญที่สุด คือการเขียนบทละครโทรทัศน์ให้ถูกใจคนดู การที่ผู้ชมจะติดตามละครต่อไปจนจบเรื่องได้หรือไม่นั้น บทละครโทรทัศน์จะมีส่วนช่วยให้กระบวนการในการติดตามเรื่องราวของตัวละครประสบความสำเร็จ

องอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 20-24) กล่าวว่า บทละครโทรทัศน์จะมีแหล่งที่มาของเรื่องราวจาก 2 วิธี คือ มาจากนวนิยาย (novel) และการสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่ (plot) ในส่วนของการเขียนบทละครโทรทัศน์จากการสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่นั้น จะเปิดโอกาสในการทำงานเขียนบทละครให้เกิดความหลากหลายกว้างขวางและร่วมสมัยกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ดีกว่า

ดังนั้น ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จึงถือว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากในการที่จะผลิตละครโทรทัศน์ให้ได้รับความนิยมจากผู้ชม ผู้วิจัยจึงได้นำมากำหนดในกรอบแนวคิดความพึงพอใจด้านเนื้อหา ซึ่งเกี่ยวกับการที่บุคคลมีความรู้สึกที่ดี ประทับใจ ความน่าสนใจของเรื่องราวที่นำเสนอออกมาในรูปแบบของละคร บทละครโทรทัศน์ ที่มีความหลากหลายของเรื่องราว

ด้านรูปแบบการนำเสนอ

การที่ผู้ชมจะมีความรู้สึกพึงพอใจ หรือรู้สึกประทับใจในละครได้นั้น รูปแบบการนำเสนอของละครที่ดีจะมีส่วนช่วยในการถ่ายทอดเรื่องราวของละครให้ตรงตามบทละครให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการตัดต่อจะทำให้การเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์มีความน่าติดตาม

และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น งานตัดต่อจะช่วยส่งเสริมบทละครโทรทัศน์ให้ดีขึ้นได้ เนื่องจากบทละครเป็นจินตนาการของผู้เขียนบท การถ่ายทำจะช่วยให้นามธรรมจากบทละครเกิดเป็นรูปธรรมเกิดเป็นภาพขึ้น และการตัดต่อช่วยเล่าเรื่องของบทละครให้ดียิ่งขึ้นในเข้าใจเรื่องมากขึ้น บางครั้งบทละครอาจยังมองไม่ออกว่าบทตรงนี้ดีหรือไม่ดี การตัดต่อจะช่วยให้งานบทละครดูดีขึ้นเกิดความกระชับต่อเนื่องของเนื้อเรื่องให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นน่าสนใจ

การตัดต่อลำดับภาพละครโทรทัศน์ อดา ลิงห์ลัฟอง (2557, หน้า 27-30) กล่าวไว้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การตัดชนภาพ (the cut) การตัดภาพชนกันจากช็อตหนึ่งต่อตรงเข้ากับอีกช็อตหนึ่ง วิธีนี้คนดูจะไม่ทันสังเกตเห็น การตัดใช้ในกรณีที่เป็นกรกระทำที่ต่อเนื่อง ต้องการเปลี่ยนจุดสนใจ และมีการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลหรือสถานที่เกิดเหตุ
2. การผสมภาพ (the mix หรือ the dissolve) เป็นการค่อย ๆ เปลี่ยนภาพจากช็อตหนึ่งไปยังอีกช็อตหนึ่งที่ใช้กันทั่วไป โดยภาพจะเหลื่อมกัน และผู้ชมสามารถมองเห็นได้ เมื่อช็อตเก่าจางหายไป ช็อตใหม่ก็จะเข้มขึ้น
3. การเลื่อนภาพ (the fade) เป็นการเชื่อมภาพที่ผู้ชมสามารถเห็นได้มี 2 แบบ คือ การเลื่อนภาพเข้า และเลื่อนภาพออก มักใช้ตอนจบฉากหนึ่งและเริ่มฉากใหม่ ยังใช้เพื่อแยกเวลาและสถานที่ด้วย

ในส่วนของการจัดแสงที่มีความเหมาะสมสำหรับละครโทรทัศน์นั้นจะช่วยสร้างบรรยากาศ สร้างความสมจริงให้กับละคร อดา ลิงห์ลัฟอง (2557, หน้า 32-34) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการใช้แสงนั้นนอกจากจะช่วยให้มองเห็นภาพได้ชัดเจนแล้ว ยังเพื่อแก้ไขความบกพร่องของภาพ ลดหรือเพิ่มแสงเพื่อให้เกิดความสมดุลของแสง เพื่อสร้างมิติของวัตถุมากขึ้น ซึ่งจะช่วยทำให้การสร้างบรรยากาศในงานละครโทรทัศน์ดูสมจริงยิ่งขึ้น เช่น การจัดแสงให้ดูเป็นตอนเช้า สาย บ่าย เย็น และกลางคืน หรือจัดแสงให้เป็นฤดูต่าง ๆ นอกจากนี้ การจัดแสงยังสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึก เช่น ละครแนวเขย่าขวัญแสงก็จะลึกลับน่ากลัว ถ้าเป็นละครรักโรแมนติกแสงก็จะนุ่มนวลชวนฝัน เป็นต้น

หลักของการจัดแสงเบื้องต้นนั้น จากเว็บไซต์ บล็อกสปอร์ตคอทคอม (2552) ได้เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของการจัดแสง ว่าประกอบด้วย

1. แสงหลัก (key light) คือ ต้นกำเนิดแสงของไฟหลักที่ใช้ในการจัดแสงสว่าง เป็นไฟที่ส่องตรงไปยังบริเวณที่แสดง โดยเน้นส่วนที่สำคัญที่สุดในฉากนั้น เพื่อให้เห็นรูปร่าง ทิศทาง พื้นผิว รายละเอียด ไฟหลักนี้ก็เป็นส่วนที่ทำให้เกิดเงาขึ้น ดังนั้น จึงต้องอาศัยไฟอื่น ๆ มาช่วยลบเงา

2. แสงเสริม (fill light) หรือไฟลบเงา คือ ไฟที่ช่วยลบเงาที่เกิดจากไฟหลัก เพื่อลดความเข้มของเงา ทำให้ได้เงาที่นุ่มนวลและสมจริง ยิ่งขึ้น

3. แสงหลัง (back light) คือ ไฟที่ส่องตรงมาจากด้านหลังของวัตถุเพื่อที่ทำให้ภาพหรือวัตถุมีความลึก หรือมีมิติ สามารถแยกวัตถุกับฉากที่อยู่ด้านหลังได้ โดยเฉพาะภาพที่ฉากหลังกับวัตถุ หรือบุคคลที่ถ่ายมีสีใกล้เคียงกัน

4. แสงฉาก (backgrounds light) คือ ไฟพื้นหลัง เป็นไฟแสงสว่างที่ช่วยแยกตัวแสดงออกจากฉากหลัง หรืออุปกรณ์ประกอบฉาก ซึ่งจะช่วยให้เห็นความลึกของภาพ และให้อารมณ์ความเข้าใจในฉากกับผู้ชมตามรูปแบบรายการ ปกติจะใช้ไฟส่องฉากสว่างน้อยกว่าผู้แสดง เพื่อให้อารมณ์ผู้แสดงเด่นออกมา อาจใช้ฟิลเตอร์สีต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสีสันให้กับฉากเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสม

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องการจัดแสงดังกล่าวมาเป็นส่วนหนึ่งในการทำแบบสอบถาม เพื่อหาความพึงพอใจในรูปแบบการนำเสนอของละครโทรทัศน์ของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

นอกจากการเลือกใช้แสงแล้ว การเลือกใช้เสียงก็มีส่วนสำคัญในการบอกเล่าเรื่องราวของละคร โดยส่วนมากเสียงของละครจะบันทึกสดในขณะถ่ายทำ เพราะจะได้ความสดใหม่กว่าการนำละครมาพากย์เสียงทีหลัง ถึงแม้ว่าการบันทึกเสียงสดจะใช้งบประมาณที่สูงกว่าก็ตาม สำหรับละครโทรทัศน์จะมีเสียงที่สำคัญที่มีส่วนช่วยส่งเสริมอารมณ์และความรู้สึกให้กับผู้ชม โดย นิสารัตน์ นุชรักษา (2557) กล่าวถึงประเภทของเสียงดังนี้

1. เสียงบรรยาย (commentary หรือ narration) จะทำหน้าที่บอกเรื่องราวรายละเอียดบางอย่างที่ภาพไม่ได้บอกไว้ หรือมีหน้าที่ช่วยเสริมภาพนั่นเอง

2. เสียงประกอบ (sound effects) จะทำหน้าที่ช่วยให้ภาพยนตร์ดูสมจริงสมจังเหมือนธรรมชาติมากขึ้น

3. เสียงดนตรี (music) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เสียงดนตรีที่อยู่ในฉาก (plot music) เป็นเสียงดนตรีที่เครื่องดนตรีทำให้เกิดเสียงในภาพด้วย และเสียงดนตรีที่อยู่นอกฉาก (background music) เป็นเสียงดนตรีที่ไม่มีความเกี่ยวพันโดยตรงกับภาพ แต่ช่วยเสริมสร้างอารมณ์ให้กับภาพ

4. บทสนทนาหรือเสียงพูด (dialogue) บทสนทนาเป็นเสียงที่ตัวแสดงพูด

ด้านตัวนักแสดง

นักแสดงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องประสบความสำเร็จ บทบาทของนักแสดงที่สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครออกมาสื่อสารกับผู้ชม งามอาจ สิงห์ลำพอง (2557, หน้า 35-40) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อละครโทรทัศน์มากที่สุด คือ นักแสดง ซึ่งนักแสดงหรือดาราเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทิศทางของละครโทรทัศน์ไทย

Kilborn (1992, pp. 3-7) กล่าวว่า นักแสดงเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในทุกกระบวนการขั้นตอนการผลิตละครโทรทัศน์ เพราะนักแสดงเป็นจุดสนใจของผู้ชมเป็นอย่างมาก ซึ่งนักแสดงที่ดีนอกจากจะต้องสวมบทบาทเป็นตัวละครตามบทละครแล้ว ซึ่งหน้าที่อีกอย่างหนึ่ง คือ เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของละครนั้นซึ่งจะมีส่วนช่วยผลักดันให้ละครประสบความสำเร็จได้

ผู้วิจัยจึงได้นำลักษณะของตัวนักแสดงมากำหนดในกรอบแนวคิดความพึงพอใจด้านตัวนักแสดง ซึ่งหมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกที่ดี ประทับใจต่อตัวนักแสดง ประกอบไปด้วย ความพึงพอใจต่อบุคลิกภาพ การแต่งกาย ความสามารถในการแสดง การเข้าถึงอารมณ์ของบทละคร การใช้ภาษาของนักแสดง ความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้รับสาร เช่น อายุ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา เป็นต้น แนวคิดทางประชากรศาสตร์ของ ยุกต เบ็ญจรงค์กิจ (2542, หน้า 20-24) ที่ว่า พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงภายนอกมากระตุ้น คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น สภาพสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และระดับการศึกษา ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทักษะคติ ที่แตกต่างกัน และส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ สำหรับผู้ชมแต่ละคนจะมีลักษณะต่างกันหลายด้าน ดังนี้ (ปรมะ สตะเวทิน, 2546, หน้า 112-116)

1. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด การมองโลก เช่น ในวัยเด็กมักจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิงในด้านการ์ตูน ในวัยหนุ่มสาวจะใช้สื่อในด้านเพลง มาก และในวัยสูงอายุจะใช้สื่อทางโทรทัศน์เพิ่มมากขึ้น เป็นต้น

2. เพศ ความแตกต่างทางด้านเพศมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสื่อ เช่น เพศหญิง มักใช้เวลากับการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชายที่นิยมอ่านหนังสือพิมพ์ และเพศหญิงมักชอบดูละครมากกว่าเพศชายที่ชอบดูข่าวและกีฬา เป็นต้น

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทักษะคติ ที่แตกต่างกัน และส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เพราะคนมีการศึกษาสูงย่อมต้องมีความกว้างขวาง และเข้าใจข้อมูลข่าวสารได้ดีกว่าคนที่มีการศึกษาน้อยกว่า และคนที่การศึกษาสูง มักใช้เหตุผลในการคิดวิเคราะห์ข่าวสารมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำกว่า แต่การเข้าถึงสื่อ ในปัจจุบันที่สามารถเข้าถึงได้ไม่แตกต่างกัน ทำให้ความแตกต่างทางการศึกษา ไม่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ

4. ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม อาชีพ และรายได้ของบุคคลหรือครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญ โดยปัจจัยนี้ส่งผลในการเปิดรับสื่อในด้านของเนื้อหาที่สอดคล้องกับ ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มคนที่มีรายได้สูงมักจะนิยมเปิดรับ สื่อข้อมูลข่าวสารที่มีเนื้อหาหนักมากกว่าความบันเทิง เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ แสดงให้เห็นว่า ผู้ชมที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน จะเป็นตัวกำหนดให้ความพึงพอใจของการรับชมละครโทรทัศน์ของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกันไปด้วย ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

มนุษย์มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน ในปัจจุบันที่สภาพสังคมเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ ให้เลือกหยิบใช้งานได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้นกว่าแต่ก่อน การเปิดรับข่าวสารของมนุษย์ยังคงอยู่ในรูปแบบของการเลือกรับข้อมูล และตีความตามความต้องการของตนเองอยู่เช่นเดิม

Klapper (1960, pp. 19-25) ได้กล่าวถึงกระบวนการเลือกรับข่าวสารหรือการเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย การกลั่นกรอง 4 ขั้น ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การเลือกเปิดรับ (selective exposure) บุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่มีอยู่ตามความสนใจและความต้องการของตน ซึ่งแต่ละบุคคลมีทักษะในการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไป เช่น บางคนชอบฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือ เป็นต้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (selective attention) ผู้เปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยบุคคลยังเลือกให้ความสนใจเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน

3. การเลือกรับรู้และตีความหมาย (selective perception and interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้ว มักเลือกรับรู้และตีความหมายแตกต่างกันไปตามความสนใจ ทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ของแต่ละคน ซึ่งอาจจะทำให้ข่าวสารถูกบิดเบือนไปตามความพอใจของแต่ละบุคคล

4. การเลือกจดจำ (selective retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารที่อยู่ในความสนใจของตนเอง และนำข่าวสารนั้นไปใช้ และจะลืมข่าวสารในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ หรือไม่เห็นด้วย ผู้รับสารมีความสนใจที่จะเลือกรับข่าวสารแตกต่างกันไป เนื่องจากพื้นฐานของบุคคลมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยใจคอ ด้านสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน สภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลที่ไม่เท่ากัน ทักษะ ค่านิยม ความเชื่อของแต่ละบุคคล เป็นต้น

สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉันทนรี ไชยภักดี (2552) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการ 7 สี ปันรักให้โลก ของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจ ในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ความต้องการข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องการ ข้อมูลในการตัดสินใจหรือไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้น ข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ ทำให้ผู้เปิดรับมีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกปัจจุบันได้ดี ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ McLeod and O'Keefe (1972, pp. 121-125) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการชี้วัด พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร โดยได้ระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวัดพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสาร 2 ประเภท ได้แก่

1. ช่วงเวลา ทำการวัดจากช่วงเวลาที่บุคคลใช้สื่อในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร
2. ความถี่ ทำการวัดจากความถี่ที่แต่ละบุคคลมีการเข้าถึงสื่อที่แตกต่างกันออกไป

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร จะเห็นได้ว่า ข่าวสาร เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งแต่ละบุคคลเพื่อใช้ในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ บุคคลจะเปิดรับข่าวสาร ซึ่งถือเป็นกระบวนการสื่อสารขั้นพื้นฐานของมนุษย์เฉพาะในเรื่องที่ตนเองสนใจเท่านั้น โดยแต่ละคนจะมีเกณฑ์ในการเลือกเปิดรับข่าวสารจากสื่อที่แตกต่างกันออกไปตาม ความต้องการ ความเชื่อ ทักษะ ค่านิยม ประสบการณ์ เฉพาะของแต่ละบุคคล หรือ สภาพแวดล้อมในสังคมนั้น ๆ นำไปสู่พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันออกไป

จึงสามารถสรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกัน ตามลักษณะส่วนตัวบุคคล และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้น ซึ่งประกอบไปด้วย สภาพร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ นิสัย การศึกษา ประสบการณ์ ทักษะ ค่านิยม วัฒนธรรม

และสภาพแวดล้อมในสังคมนั้น เป็นต้น ผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบแนวทางในการวิเคราะห์ พฤติกรรมการเปิดรับชมละครของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ว่า มีการเปิดรับชมละคร เป็นไปในลักษณะและรูปแบบใดบ้างที่สามารถนำมากำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมในการรับชม ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันออกไป คาดว่าน่าจะมีความสัมพันธ์กับการแสดงออก ซึ่งความพึงพอใจต่อละครของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ทั้งในด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบ การนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง นอกจากนี้ ยังได้นำเนื้อหาของทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา ครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พึงพอใจ” หมายถึง รัก ชอบใจ

กชกร เป้าสุวรรณ, ธนภัทร ปัจฉิม และสุจิตรา ฉายปัญญา (2550, หน้า 10-12) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นสิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้ สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึก บวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

สอดคล้องกับการศึกษาของ กาญจนา อรุณสุขจุฑา (2546) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจ ของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์เชียงใหม่ กล่าวว่า ความพึงพอใจของ มนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออก ที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคล

เกิดความพึงพอใจ ดังนั้น การสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ อุทัย พรรณสุตใจ (2545) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การ โทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

สอดคล้องกับการวิจัยของ วิรุฬ พรรณเทวี (2542) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าหากคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้าม อาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสิ่งที่คนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความหมายของความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบ ความสบายใจ และเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

การวัดความพึงพอใจ

บุญเรียง ขจรศิลป์ (2529, หน้า 28-30) ได้ให้ทรงระไว้ว่า ทัศนคติหรือเจตคติเป็นนามธรรม เป็นการแสดงออกค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติได้โดยตรง แต่สามารถจะวัดทัศนคติได้โดยอ้อมโดยวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้นแทน ฉะนั้น การวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตที่จำกัดด้วย อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ซึ่งความคลาดเคลื่อนเหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาของการวัดโดยทั่ว ๆ ไป

จากการศึกษาของ ภณิดา ชัยปัญญา (2541) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตร ของจังหวัดเชียงราย ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจว่า สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การวัดความพึงพอใจด้วยแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ
2. การวัดความพึงพอใจด้วยการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง
3. การวัดความพึงพอใจด้วยวิธีการสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกต พฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้อง อาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ส่วนการศึกษาของ สาโรจน์ ไสยสมบัติ (2534) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับ ระดับ ความรู้สึกลของนักเรียน ดังนั้น ในการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้กระทำได้หลายวิธี ต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ ที่จะจูงใจให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง
3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติ กิจกรรมและหลังการปฏิบัติกิจกรรม จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ สามารถวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสะดวกความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจที่เป็นนามธรรมนั้น เป็นการวัดที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดทัศนคติได้โดยตรง แต่เราสามารถที่จะวัดทัศนคติได้โดยอ้อม ซึ่งวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น โดยในส่วนของความ-พึงพอใจนั้นเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์

บริษัท ดาราวีดีโอ จำกัด นั่นเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กัน
อย่างแพร่หลาย

ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจในสื่อ

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534, หน้า 18-24) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการใช้สื่อ
เพื่อความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นแนวคิดที่มีความเชื่อว่าผู้รับสารเป็นผู้กำหนดความต้องการ
อะไร สื่อสารอะไร จึงจะสนองความพอใจของตนได้ ผู้รับสารจะเลือกใช้สื่อและรับสาร
ที่สามารถสนองความต้องการและความต้องการของตน ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ
สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2556, หน้า 34-38) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นแนวคิดหนึ่งทางด้าน
การสื่อสารในแง่ที่ผู้รับสาร คือ ตัวจักรที่จะตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการ
ของตนเป็นหลัก การศึกษาตามแนวคิดนี้เป็นการศึกษาเน้นผู้รับสาร (media consumer)
เป็นจุดเริ่มต้น โดยศึกษาว่า ผู้รับสารนั้นมีกระบวนการอย่างไรในการเลือกเปิดสื่อ
กระบวนการดังกล่าว หมายถึง พฤติกรรมการสื่อสาร (communication behavior)
ที่ครอบคลุมถึงภูมิหลังของผู้รับสาร โดยเฉพาะประสบการณ์โดยตรงของผู้รับสาร
ที่มีต่อสื่อ ด้วยเหตุนี้ จึงพบว่า การใช้สื่อและความพึงพอใจในการสื่อสาร ประกอบด้วย
สมมติคติของทฤษฎี 4 ประการ คือ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2556, หน้า 34-38)

1. การมองรับสารในฐานะเป็นผู้มีความกระตือรือร้น (active) และการใช้สื่อ
เนื่องจากมีเป้าหมาย (goal directed)
2. การใช้สื่อหรือการเปิดรับสื่อหนึ่ง ๆ ที่เลือกสรรแล้ว ก็เพื่อสนองต่อความต้องการ
ของตนเอง มิใช่เป็นการเปิดรับสารที่เลื่อนลอย หรือเป็นผลชักจูงจากผู้ส่งสารแต่อย่างเดียว
ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ใช้สอยจากการใช้สื่อ ผลประโยชน์ และแรงจูงใจ ที่ทำให้เกิดภาพ
ที่ถูกต้องในการเปิดรับสื่อและใช้สื่อนั้น

3. ความพอใจในสื่อเกิดขึ้นเมื่อการเปิดรับสื่อหรือการใช้สื่อที่เลือกแล้วนั้น
เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเกิดการแข่งขันของผู้ผลิตสื่อเพื่อความพึงพอใจแก่ผู้ชม

ความพึงพอใจของมนุษย์นั้นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่สามารถ
มองเห็นได้ และต้องมีสิ่งเร้าเป็นแรงกระตุ้นที่ตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้

บุคคลเกิดความพึงพอใจได้ พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นได้ต้องมีสิ่งจูงใจ (motive) หรือแรงขับเคลื่อน (drive) จูงใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน โดยอาศัยทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจอธิบายได้ ดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (1954, pp. 80-84) ได้จัดลำดับความต้องการตามความสำคัญ คือ เมื่อมนุษย์มีความต้องการแต่ละขั้นที่ได้รับ ความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับที่สูงขึ้นไปตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางกาย (physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน คือ อาหาร ที่พัก อากาศ และยารักษาโรค
2. ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่าความต้องการเพื่อความอยู่รอด เป็นความต้องการในด้านความปลอดภัยจากอันตราย
3. ความต้องการทางสังคม (social needs) ความต้องการการยอมรับจากเพื่อน กลุ่มเพื่อน คนในสังคมที่ตนเองอยู่
4. ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) เป็นความต้องการการยกย่องส่วนตัว ความนับถือและสถานะทางสังคม
5. ความต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ (self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ความต้องการทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ

ทฤษฎีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า ผู้รับสารเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเองว่า สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการในด้านใดบ้าง และลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน ประชาชนมีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสาร เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่ง McComb and Becker (1979, pp. 51-52) ได้กล่าวไว้ในเรื่องของการใช้สื่อเพื่อสนองความพึงพอใจและความต้องการ ดังนี้

1. เพื่อต้องการข้อมูลในการพูดคุยหรือสนทนา (discussion) การเปิดรับสื่อมวลชน ทำให้บุคคลมีข้อมูลที่จะนำไปใช้พูดคุย หรือสนทนากับบุคคลอื่น
2. เพื่อต้องการมีส่วนร่วม (participating) ในเหตุการณ์ และความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

3. เพื่อเสริมความเห็นหรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้ทำไปแล้ว (reinforcement)
 4. เพื่อความบันเทิง (entertainment) เพื่อความเพลิดเพลิน รวมทั้งผ่อนคลายอารมณ์
- ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์มาใช้ในการกำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรม การรับชมละครกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง และใช้สร้างข้อคำถามในแบบสอบถามของการวิจัยในครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เฟื่องฟ้า โพธิ์เจริญ (2551) ศึกษาเรื่อง *ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร* เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ประชาชนในเขตบางกะปิ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่ การทดสอบค่าที การใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตบางกะปิที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของผู้ชมต่อละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 แตกต่างกัน และประชาชนในเขตบางกะปิที่มีพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 ด้านความถี่ เวลาที่รับชม ช่วงเวลา ระยะเวลา จำนวนเรื่องที่รับชม สาเหตุการเปิดรับ ช่องทางการรู้จักละคร และประเภทของละคร ทำให้มีความพึงพอใจต่อการรับชมละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 แตกต่างกัน

ผลการวิจัยของ เฟื่องฟ้า โพธิ์เจริญ ผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบในการกำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามภายใต้สมมติฐานที่ว่า (1) ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน (2) ประชาชนที่มีพฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน และคาดว่าจะมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากนั้น ยังนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในการวัดความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

นิชาภา จรรยาพิสัย (2552) ศึกษาเรื่อง *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในกรุงเทพมหานคร* เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ และอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ผลการวิจัยของ นิชาภา จรรยาพิสัย ผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบในการกำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ภายใต้สมมติฐานที่ว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน และคาดว่าจะมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังนำมาใช้เพื่อสร้างข้อคำถามการวัดความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

วิทวัส เวชประสิทธิ์ (2555) ศึกษาเรื่อง *ความพึงพอใจของผู้ชมต่อการรายงานข่าวภาคค่ำ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)* โดยศึกษาตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร คือ (1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ และ (2) พฤติกรรมการรับชมรายการข่าวภาคค่ำ ได้แก่ ความถี่ ระยะเวลา สถานที่ ลักษณะการรับชม และผู้ร่วมรับชม และตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของผู้ชมต่อการเสนอข่าวภาคค่ำทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) รวมถึงศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบรายการข่าว องค์ประกอบข่าว คุณภาพข่าว เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวภาคค่ำมีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชมต่อการรายงานข่าวภาคค่ำทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)

ผลการวิจัยของ วิทวัส เวชประสิทธิ์ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวภาคค่ำกับความพึงพอใจของผู้ชมต่อการรายงานข่าวภาคค่ำทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) และจากความสัมพันธ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่า มีข้อมูลตัวแปรอิสระและตัวแปรตามคล้ายคลึงกับงานของผู้วิจัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำงานวิจัยนี้มากำหนดกรอบแนวคิด การตั้งสมมติฐาน การนิยามศัพท์เฉพาะ และการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

อาทิตยา วิชิตานุกฤษ (2555) ศึกษาเรื่อง *ความพึงพอใจการนำเสนอข่าวสถานีทีวีไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร* โดยการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษา และอาชีพ มีผลต่อความพึงพอใจการนำเสนอข่าวสถานีทีวีไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เนื่องจากความต้องการของผู้รับสารแต่ละบุคคลจะต้องการตอบสนองความต้องการของตัวเอง การส่งข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเกี่ยวกับ ผู้รับสารหลายประการ ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ฐานะทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า รูปแบบ วิธีการนำเสนอข่าวที่มีความถี่ในการรับชม ระยะเวลาในการ รับชมแตกต่างกัน มีผลทำให้ความพึงพอใจการนำเสนอข่าวสถานีทีวีไทยของประชาชน ในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยของ อาทิตยา วิชิตานุกฤษ น่าจะมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในสมมติฐานที่ว่า (1) ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน และ (2) ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

อัสภา รัตนมั่งเมฆา และจิตรภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ (2559) ศึกษาเรื่อง *ทัศนคติพฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ชมละครซีรีส์ ช่อง GMM 25 ผ่านสื่อยูทูป* โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรจากจำนวนของผู้ติดตามแฟนเพจเฟซบุ๊กที่เกี่ยวข้องกับละครซีรีส์ช่อง GMM 25 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากร

ที่แตกต่างกัน มีบทบาทต่อความพึงพอใจของผู้รับชมละครซีรีส์ช่อง GMM 25 แตกต่างกัน
 บางส่วน ผู้วิจัยพบว่า อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีบทบาทต่อความ-
 พึงพอใจของผู้รับชมละครซีรีส์ช่อง GMM 25 แต่ด้านเพศ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพ
 ที่แตกต่างกัน ไม่มีบทบาทต่อความพึงพอใจของผู้รับชมละครซีรีส์ช่อง GMM 25

ผลการวิจัยของ อาสกา รัตนมั่งเมฆา และจิตรารักษ์ สุทธิวรเศรษฐ์ น่าจะมีความ-
 สอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัยในสมมติฐานที่ว่า (1) ประชาชนที่มีลักษณะทาง
 ประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิต
 โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร
จำนวน 5,692,284 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งประกอบไปด้วย 50 เขต
ดังต่อไปนี้ (กรมการปกครอง, 2557) โดยแบ่งเป็น 6 กลุ่มโซน คือ กลุ่มรัตนโกสินทร์
กลุ่มบูรพา กลุ่มศรีนครินทร์ กลุ่มเจ้าพระยา กลุ่มกรุงธนเหนือ และกลุ่มกรุงธนใต้
ในแต่ละกลุ่มโซนจะมีเขตดังต่อไปนี้

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตราชเทวี
เขตปทุมวัน เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ และเขตบางรัก
รวม 9 เขต

2. กลุ่มบุรพา ประกอบด้วย เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตสายไหม เขตบางเขน เขตจตุจักร เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิ และเขตวังทองหลาง รวม 9 เขต
3. กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย เขตสะพานสูง เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตประเวศ เขตสวนหลวง และเขตคันนายาว รวม 8 เขต
4. กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย เขตดินแดง เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางนา เขตพระโขนงเขตสาทร และเขตบางคอแหลม รวม 9 เขต
5. กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย เขตบางพลัด เขตตลิ่งชัน เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ เขตหนองแขม และเขตทวีวัฒนา รวม 7 เขต
6. กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตราษฎร์บูรณะ เขตทุ่งครุ เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตบางแค รวม 8 เขต

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเคยชมละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรในการคำนวณแบบไม่ทราบจำนวนประชากรของ Cochran (1953, p. 413)

สูตรการคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

โดยแทนค่า

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยสุ่ม (0.5)

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96

d แทน สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ 0.05

แทนค่าตามสูตรได้ผลดังนี้

$$n = \frac{(0.05) (1 - 0.5) (1.96)^2}{(0.05)^2}$$

$$n = \frac{0.9604}{0.0025}$$

$$n = 385$$

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคำนวณได้ขนาดตัวอย่าง 385 คน และเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 420 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) ดังนี้

การสุ่มตัวอย่างกลุ่มโซนละ 2 เขต ได้จำนวนเขตทั้งหมด 12 เขต ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มรัตนโกสินทร์ เขตราชเทวี เขตปทุมวัน ได้แก่ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตลาดประตูน้ำ
2. กลุ่มบูรพา เขตสายไหม เขตบางเขน ได้แก่ ตลาดยิ่งเจริญ บริเวณหน้าวัดพระศรีมหาธาตุ
3. กลุ่มศรีนครินทร์ เขตคลองสามวา เขตคันนายาว ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ บริเวณซอยสวนสยาม
4. กลุ่มเจ้าพระยา เขตวัฒนา เขตพระโขนง ได้แก่ บริเวณสถานีขนส่งเอกมัย บริเวณตลาดปากซอยอ่อนนุช
5. กลุ่มกรุงธนเหนือ เขตตลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา ได้แก่ บริเวณตลาดน้ำตลิ่งชัน บริเวณสถานีขนส่งสายใต้
6. กลุ่มกรุงธนใต้ เขตบางขุนเทียน เขตบางแค ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์-บางแค ตลาดน้ำคลองภาษีเจริญ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ
2. พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ประกอบด้วย ระยะเวลาที่รับชม ความถี่ในการรับชม ช่องทางในการรับชม สาเหตุการรับชม สถานที่รับชม ลักษณะการรับชม และประเภทละครที่รับชม

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ประกอบด้วย ได้แก่ ความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (questionnaire) โดยศึกษาจากเอกสาร หนังสือทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งโครงสร้างคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ของผู้ชมละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่รับชม ความถี่ในการรับชม ช่องทางในการรับชม สาเหตุการรับชม สถานที่รับชม ลักษณะการรับชม

และประเภทละครที่รับชม เป็นคำถามแบบปลายปิดที่มีหลายคำตอบให้เลือก (multiple choice question)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง ลักษณะแบบสอบถามตามแบบวิธีของลิเกิร์ต (Likert scale) ซึ่งเป็นการวัดข้อมูลประเภทสเกล อันตรภาคชั้น (interval scale) มีคำตอบให้เลือก จำนวน 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบไปด้วยคำถามทั้งสิ้น 23 ข้อ โดยกำหนดระดับคะแนนดังนี้

ระดับ	คะแนน
พึงพอใจระดับมากที่สุด	5
พึงพอใจระดับมาก	4
พึงพอใจระดับปานกลาง	3
พึงพอใจระดับน้อย	2
พึงพอใจระดับน้อยที่สุด	1

ผู้วิจัยใช้ค่าระดับน้ำหนักคะแนนการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

(Best, 1986, pp. 181-183)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาละครโทรทัศน์ที่บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย และเพื่อให้เครื่องมือมีความเที่ยงตรง และมีความน่าเชื่อถือ ก่อนนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง จึงได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาจากเอกสาร หนังสือทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และพฤติกรรม การเปิดรับ

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมในเนื้อหาในด้านต่าง ๆ และกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

1.3 สร้างแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

1.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการสร้างเครื่องมือวิจัย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งพิจารณา ความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้

1.6 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่า IOC (Item-Objective Congruence index) ดังนี้ความสอดคล้องที่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความเที่ยงตรง ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.85 แสดงว่า วัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัด ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC คือ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. การหาค่าความเชื่อมั่นได้ นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปริกษาสารนิพนธ์ให้พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง และนำไปทดลอง (try-out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient-- α) โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา ตามที่ Jump (1978, pp. 245-246) ได้เสนอแนะ ค่าความเชื่อมั่นได้ที่มากกว่า หรือเท่ากับ 0.7 เป็นเกณฑ์การยอมรับได้ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ เมื่อทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดรวมกัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.945 ถือว่า แบบสอบถามนี้สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยการสำรวจ (survey) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมคอยตอบข้อซักถามที่ผู้ตอบไม่เข้าใจ เมื่อได้รับแบบสอบถามแล้วจะทำการตรวจสอบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามครบทุกข้อหรือไม่ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2559

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะของตัวแปร โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบการอธิบาย

2. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอ้างอิง (inferential statistics) สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย การทดสอบค่าสถิติ (t test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยสำหรับประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (independent t test)

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความ-

แปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 ประชาชนที่มีระยะเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 ประชาชนที่มีความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 ประชาชนที่มีช่องทางในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 ประชาชนที่มีสาเหตุการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 ประชาชนที่มีสถานที่รับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 ประชาชนที่มีลักษณะการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อยที่ 2.7 ประชาชนที่มีประเภทละครโทรทัศน์ที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง พัฒนาการผลิตละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของผู้ชมเพื่อรวบรวมประกอบการอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ให้มีความชัดเจนมากขึ้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ใช้ในการอธิบายข้อมูลด้วยวิธีการแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ การอธิบาย

2. การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอ้างอิง (inferential statistics) ใช้สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ประกอบด้วย การทดสอบค่าที (t test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์กับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 420 คน ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย (mean)

SD แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t	แทนค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที (t test)
F	แทนค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบเอฟ (F test)
SS	แทนผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
df	แทนค่าระดับชั้นความเป็นอิสระ
MS	แทนค่าความแปรปรวน
p	แทนระดับนัยสำคัญทางสถิติ
Sig.	แทนระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทนความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ข้อมูลในส่วนนี้แสดงเป็นจำนวนและร้อยละจากแบบสอบถามที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 ชุด สามารถแจกแจงรายละเอียด ดังนี้ (ดูตาราง 2-5)

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	116	27.40
หญิง	304	72.60
รวม	420	100.00

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง จำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 72.60 และเพศชาย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 18 ปี	21	5.00
18-25 ปี	91	21.70
26-35 ปี	120	28.60
36-45 ปี	88	21.00
46-60 ปี	74	17.60
60 ปีขึ้นไป	26	6.10
รวม	420	100.00

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงระดับอายุ 26-35 ปี มากที่สุด จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 รองลงมา คือ อายุ 18-25 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 และอายุ 36-45 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 ตามลำดับ

ตาราง 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	11	2.60
ประถมศึกษา	27	6.40
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	11.20
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	75	17.90
ปวส./อนุปริญญา	38	9.00
ปริญญาตรี	183	43.60
สูงกว่าปริญญาตรี	39	9.30
รวม	420	100.00

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 ตามลำดับ

ตาราง 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงานบริษัทเอกชน	110	26.20
ข้าราชการ/พนักงานราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กร ของรัฐ	106	25.20
ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ	23	5.50
ค้าขาย	29	6.90
รับจ้างทั่วไป	17	4.00
นักเรียน/นักศึกษา	91	21.70
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	31	7.40
ว่างงาน/ไม่มีงานทำ	11	2.60
อื่น ๆ	2	0.50
รวม	420	100.00

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพพนักงานเอกชนมากที่สุด จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมา คือ ข้าราชการ/พนักงานราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

พฤติกรรมมารับชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ระยะเวลาที่รับชม ความถี่ในการรับชม ช่องทางในการรับชม สาเหตุการรับชม ลักษณะการรับชม และประเภทละครที่รับชม (ดูตาราง 6-12)

ตาราง 6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิต
โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ระยะเวลาที่รับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5 ปี	80	19.00
6-10 ปี	84	20.00
11-19 ปี	110	26.20
20 ปีขึ้นไป	146	34.80
รวม	420	100.00

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มาเป็นเวลา 20 ปีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 34.80 รองลงมา คือ 11-19 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 และ 6-10 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตาราง 7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์
ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด

ความถี่ในการรับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 เรื่อง	103	24.50
2 เรื่อง	142	33.80
3 เรื่อง	69	16.40
4 เรื่องขึ้นไป	106	25.30
รวม	420	100.00

จากตาราง 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย
บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ในปี พ.ศ. 2557 รับชมจำนวน 2 เรื่อง มากที่สุด จำนวน 142 คน
คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมา คือ รับชมจำนวน 4 เรื่องขึ้นไป จำนวน 106 คน คิดเป็น
ร้อยละ 25.30 รับชมจำนวน 1 เรื่อง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 ตามลำดับ

ตาราง 8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามช่องทางในการรับชมละครโทรทัศน์
ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด

ช่องทางในการรับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	368	87.60
โทรศัพท์มือถือ/สมาร์ทโฟน	24	5.70
ไอแพด (IPAD)/แท็บเล็ต (tablet)	2	0.50
คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก	26	6.20
รวม	420	100.00

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดารา-
วิดีโอ จำกัด ผ่านช่องทางสื่อโทรทัศน์มากที่สุด จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 87.60
รองลงมา คือ รับชมผ่านช่องทางคอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20
รับชมผ่านโทรศัพท์มือถือ/สมาร์ตโฟน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 และรับชม
ผ่านไอแพด (IPAD)/แท็บเล็ต (tablet) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตาราง 9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิต
โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

สาเหตุการรับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อพักผ่อนคลายเครียด	210	50.00
เพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น/ให้เกิด		
ความทันสมัย	29	6.90
เนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้ง		
ประทับใจ	72	17.10
คนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง รับชม		
เป็นประจำ	109	26.00
รวม	420	100.00

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดารา-
วิดีโอ จำกัด เพื่อพักผ่อนคลายเครียดมากที่สุด จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00
รองลงมา คือ รับชมเนื่องจากคนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ
จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รับชมเนื่องจากมีเนื้อหาและเรื่องราวของละคร
ที่ซาบซึ้งประทับใจ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 และรับชมเพราะเพื่อนำไปเป็น
หัวข้อสนทนากับผู้อื่นและให้เกิดความทันสมัย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90
ตามลำดับ

ตาราง 10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่รับชมละคร โทรทัศน์ที่ผลิต โดย บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด

สถานที่รับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บ้าน	393	71.20
บริษัท/สถานที่ทำงาน	18	20.30
สถานที่สาธารณะ	9	8.50
รวม	420	100.00

จากตาราง 10 พบว่า สถานที่ที่กลุ่มตัวอย่างรับชมละคร โทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด มากที่สุด คือ รับชมที่บ้าน จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 รองลงมา คือ รับชมที่บริษัทหรือที่ทำงาน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30 และรับชมในสถานที่สาธารณะ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ตามลำดับ

ตาราง 11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรับชมละคร โทรทัศน์ที่ผลิต โดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด

ลักษณะการรับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตั้งใจชมตั้งแต่ต้นจนจบ	118	28.10
ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง	145	34.60
ชมสลับไปมากับช่องอื่น เปิดทิ้งไว้ โดยไม่ได้ตั้งใจ	126	30.00
รับชมอย่างจริงจัง	31	7.30
รวม	420	100.00

จากตาราง 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดารา-
วิดีโอ จำกัด โดยชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60
รองลงมา คือ ชมสลับไปมากับช่องอื่น จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ตั้งใจชม
ตั้งแต่ต้นจนจบ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 ตามลำดับ

ตาราง 12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
ดาราวิดีโอ จำกัด

ประเภทละครที่รับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ละครชีวิต	175	41.70
ละครตลก	135	31.90
ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน	87	20.70
แนวอื่น ๆ	23	5.70
รวม	420	100.00

จากตาราง 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับชมประเภทละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
ดาราวิดีโอ จำกัด โดยชมละครชีวิต จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 41.70 รองลงมา คือ
ละครตลก จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 31.90 และละครแนวอาชญากรรมสืบสวน
สอบสวน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ข้อมูลความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
ของกลุ่มตัวอย่างจะครอบคลุมถึงความพึงพอใจ 3 ด้าน ประกอบด้วย ความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา ความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอ และความพึงพอใจด้านตัวนักแสดง

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ คำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งระดับความพึงพอใจออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่น้อยที่สุดถึงมากที่สุด (ดูตาราง 13-16)

ตาราง 13

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามละคร โทรทัศน์ที่ผลิต โดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา

($n = 420$)

ความพึงพอใจด้านเนื้อหา	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
1. เนื้อหาของละครมีความน่าสนใจ และมีการลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล	3.62	0.78	มาก	4
2. เนื้อหาของละครสามารถกระตุ้นให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	3.62	0.82	มาก	4
3. ความหลากหลายของเนื้อหาของละครที่น่าสนใจ	3.63	0.86	มาก	3
4. ความทันสมัยของเนื้อหาของละคร	3.69	0.87	มาก	2
5. เนื้อหาของละครเหมาะสมกับสังคมในปัจจุบัน	3.73	0.82	มาก	1
รวม	3.65	0.83	มาก	

จากตาราง 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัดมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องเนื้อหาของละครเหมาะสมกับสังคมในปัจจุบัน อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ความทันสมัยของเนื้อหาของละคร เป็นอันดับ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และความหลากหลายของเนื้อหาของละครที่น่าสนใจ เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

ตาราง 14

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามละครโทรทัศน์ที่ผลิต
โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ

(n = 420)

ความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
1. การติดต่อและการทำเทคนิคพิเศษ				
มีความสมจริง	3.58	0.82	มาก	10
2. ระบบแสง สี มีความเหมาะสม	3.74	0.78	มาก	5
3. สถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสม	3.81	0.77	มาก	2
4. ใต้เต็ลละครมีความเหมาะสม	3.72	0.77	มาก	6
5. ช่องทางในการรับชมมีความหลากหลาย				
เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต				
ทางสมาร์ตโฟน	4.00	0.80	มาก	1
6. ช่วงเวลาของการออกอากาศรายการ				
ละครหลังข่าวช่วงที่ 1 (จันทร์-พฤหัสบดี				
18.35-19.45 น./ศุกร์ 18.00-19.10 น.)				
มีความเหมาะสม	3.62	0.75	มาก	8
7. ช่วงเวลาของการออกอากาศรายการ				
ละครหลังข่าวช่วงที่ 2 (20.30-22.30 น.)				
มีความเหมาะสม	3.75	0.75	มาก	4
8. ระยะเวลาในการออกอากาศหลังข่าว				
ช่วงที่ 1 (จันทร์-พฤหัสบดี 70 นาที/				
ศุกร์ 50 นาที) มีความเหมาะสม	3.61	0.73	มาก	9
9. ระยะเวลาในการออกอากาศละคร				
หลังข่าวช่วงที่ 2 (120 นาที) มีความ-				
เหมาะสม	3.67	0.71	มาก	7

ตาราง 14 (ต่อ)

ความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
10. สัญญาณภาพในรายการละครมีความคมชัด	3.78	0.77	มาก	3
11. ดนตรีและเสียงประกอบละครมีความเหมาะสม	3.81	0.76	มาก	2
รวม	3.73	0.76	มาก	

จากตาราง 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มีความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องช่องทางในการรับชมมีความหลากหลาย เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสมาร์ตโฟน อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีความพึงพอใจเรื่องสถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสม และเรื่องดนตรีและเสียงประกอบละครมีความเหมาะสมเป็นอันดับ 2 เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 สัญญาณภาพในรายการละครมีความคมชัดเป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

ตาราง 15

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง

(n = 420)

ความพึงพอใจด้านตัวนักแสดง	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
1. บุคลิกภาพของตัวนักแสดง	3.80	0.79	มาก	3
2. การแต่งกายของตัวนักแสดง	3.72	0.78	มาก	6
3. ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและท่าทางของตัวนักแสดง	3.69	0.79	มาก	7
4. นักแสดงมีความเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ	3.78	0.79	มาก	4

ตาราง 15 (ต่อ)

ความพึงพอใจด้านตัวนักแสดง	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
5. ความสามารถของตัวนักแสดง	3.86	0.75	มาก	2
6. ความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง	3.87	0.75	มาก	1
7. การแต่งหน้าของตัวนักแสดง	3.74	0.80	มาก	5
รวม	3.74	0.77	มาก	

จากตาราง 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มีความพึงพอใจด้านตัวนักแสดงในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ความสามารถของตัวนักแสดง อันดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 บุคลิกภาพของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

ตาราง 16

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน

(n = 420)

ความพึงพอใจรวมทุกด้าน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
ด้านเนื้อหา				
1.เค้าโครงเรื่องของละครมีความน่าสนใจ และมีการลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล	3.62	0.78	มาก	14
2. เนื้อหาของละครสามารถกระตุ้นให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	3.62	0.82	มาก	14
3. ความหลากหลายของเนื้อหาของละครที่น่าสนใจ	3.63	0.86	มาก	13

ตาราง 16 (ต่อ)

ความพึงพอใจรวมทุกด้าน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
4. ความทันสมัยของเนื้อหาของละคร	3.69	0.87	มาก	11
5. เนื้อหาของละครเหมาะสมกับ สังคมในปัจจุบัน	3.73	0.82	มาก	9
ด้านรูปแบบการนำเสนอ				
6. การตัดต่อและการทำเทคนิคพิเศษ มีความสมจริง	3.58	0.82	มาก	16
7. ระบบแสง สี มีความเหมาะสม	3.74	0.78	มาก	8
8. สถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสม	3.81	0.77	มาก	4
9. ใต้เตี๊ยะละครมีความเหมาะสม	3.72	0.77	มาก	10
10. ช่องทางในการรับชมมีความ- หลากหลาย เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสมาร์ตโฟน	4.00	0.80	มาก	1
11. ช่วงเวลาในการออกอากาศรายการ ละครหลังข่าวช่วงที่ 1 (จันทร์- พฤหัสบดี 18.35 น. - 19.45 น./ ศุกร์ 18.00 น. - 19.10 น.) มีความ- เหมาะสม	3.62	0.75	มาก	14
12. ช่วงเวลาในการออกอากาศรายการ ละครหลังข่าวช่วงที่ 2 (20.30 น. - 22.30 น.) มีความเหมาะสม	3.75	0.75	มาก	7
13. ระยะเวลาในการรายการละครหลัง ข่าวช่วงที่ 1 (จันทร์-พฤหัสบดี 70 นาที/ศุกร์ 50 นาที) มีความ- เหมาะสม	3.61	0.73	มาก	15

ตาราง 16 (ต่อ)

ความพึงพอใจรวมทุกด้าน	$\bar{X}$	SD	ความหมาย	อันดับ
14. ระยะเวลาในการรายการละคร หลังข่าวช่วงที่ 2 (120 นาที)				
มีความเหมาะสม	3.67	0.71	มาก	12
15. สัญญาณภาพในรายการละคร				
มีความคมชัด	3.78	0.77	มาก	6
16. คนตรีและเสียงประกอบละคร				
มีความเหมาะสม	3.81	0.76	มาก	4
ด้านตัวนักแสดง				
17. บุคลิกภาพของตัวนักแสดง	3.80	0.79	มาก	5
18. การแต่งกายของตัวนักแสดง	3.72	0.78	มาก	10
19. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และท่าทางของตัวนักแสดง	3.69	0.79	มาก	11
20. นักแสดงมีความเหมาะสมกับ บทบาทที่ได้รับ	3.78	0.79	มาก	6
21. ความสามารถของตัวนักแสดง	3.87	0.75	มาก	2
22. ความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง	3.86	0.75	มาก	3
23. การแต่งหน้าของตัวนักแสดง	3.74	0.80	มาก	8
รวม	3.70	0.78	มาก	

จากตาราง 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดารา-วิดีโอ จำกัด มีความพึงพอใจรวมทุกด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดง โดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องช่องทางในการรับชมมีความหลากหลาย เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสมาร์ทโฟน อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ความสามารถของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ใช้การทดสอบค่าที (t test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่ออธิบายความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด เมื่อพบความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

สมมติฐานย่อย 1.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 17

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด						
ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	เพศ	N	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
ด้านเนื้อหา	ชาย	115	3.47	0.80	3.047*	0.003
	หญิง	304	3.72	0.65		
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ชาย	115	3.66	0.65	1.432	0.154
	หญิง	304	3.76	0.50		
ด้านตัวนักแสดง	ชาย	115	3.67	0.73	1.926	0.056
	หญิง	304	3.82	0.62		
รวมทุกด้าน	ชาย	115	3.53	0.74	2.675*	0.008
	หญิง	304	3.73	0.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 1.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 18

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละคร	แหล่งความ-					
โทรทัศน์ที่ผลิตโดย	แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด						
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	6.524	5	1.305	2.672*	0.022
	ภายในกลุ่ม	202.171	414	0.488		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	2.556	5	0.511	1.695	0.135
	ภายในกลุ่ม	124.837	414	0.302		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	7.066	5	1.413	0.368*	0.005
	ภายในกลุ่ม	173.722	414	0.420		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.686	5	0.737	1.609	0.157
	ภายในกลุ่ม	189.698	414	0.458		
	รวม	193.383	419			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดง แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตาราง 19

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา

อายุ		36-45 ปี	46-60 ปี	18-25 ปี	26-35 ปี	60 ปี ขึ้นไป	ต่ำกว่า 18 ปี
	$\bar{X}$	3.47	3.59	3.67	3.74	3.84	3.91
36-45 ปี	3.47	-	0.12	0.20	0.26*	0.37*	0.44*
46-60 ปี	3.59		-	0.08	0.14	0.25	0.31
18-25 ปี	3.67			-	0.06	0.17	0.23
26-35 ปี	3.74				-	0.10	0.17
60 ปีขึ้นไป	3.84					-	0.06
ต่ำกว่า 18 ปี	3.91						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุต่ำกว่า 18 ปี ($\bar{X} = 3.91$) ประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.84$) และประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี ($\bar{X} = 3.74$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี ($\bar{X} = 3.47$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มอายุกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิต
โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง

อายุ		36-45 ปี	46-60 ปี	26-35 ปี	ต่ำกว่า 18 ปี	18-25 ปี	60 ปี ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.60	3.66	3.82	3.87	3.89	4.03
36-45 ปี	3.60	-	0.06	0.22	0.26	0.29*	0.43*
46-60 ปี	3.66		-	0.16	0.20	0.23*	0.36*
26-35 ปี	3.82			-	0.04	0.07	0.20
ต่ำกว่า 18 ปี	3.87				-	0.02	0.16
18-25 ปี	3.89					-	0.13
60 ปีขึ้นไป	4.03						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่ม พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทาง
ประชากรศาสตร์ ด้านอายุ 60 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.03$) และประชาชนที่มีอายุ 18-25 ปี
($\bar{X} = 3.89$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
ด้านตัวนักแสดงมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 46-60 ปี ($\bar{X} = 3.66$) และประชาชนที่มีอายุ
36-45 ปี ($\bar{X} = 3.60$)

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 21

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษา

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละคร	แหล่งความ-					
โทรทัศน์ที่ผลิตโดย	แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด						
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	14.662	5	2.444	5.201*	0.000
	ภายในกลุ่ม	194.034	413	0.470		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	4.100	6	0.683	2.289*	0.035
	ภายในกลุ่ม	123.293	413	0.299		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	0.069	5	0.845	1.986	0.067
	ภายในกลุ่ม	175.718	413	0.425		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	9.333	5	1.556	3.491*	0.002
	ภายในกลุ่ม	184.050	413	0.446		
	รวม	193.383	419			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มด้วยวิธี LSD

ตาราง 22

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มระดับการศึกษากับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา

ระดับการศึกษา		(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
	$\bar{X}$	3.32	3.56	3.59	3.62	3.74	4.00	4.18
สูงกว่าปริญญาตรี (A)	3.32	-	0.24	0.26*	0.30	0.41*	0.68*	0.85*
ปวส./อนุปริญญา (B)	3.56		-	0.02	0.06	0.17	0.44*	0.61*
ปริญญาตรี (C)	3.59			-	0.03	0.15	0.41*	0.58*
ประถมศึกษา (D)	3.62				-	0.11	0.37*	0.55*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. (E)	3.74					-	0.26*	0.43*
มัธยมศึกษาตอนต้น (F)	4.00						-	0.17
ต่ำกว่าประถมศึกษา (G)	4.18							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่ม พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.18$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 4.00$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา มากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.74$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.62$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.59$) ประชาชนที่มีการศึกษา

ระดับปวส./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.56$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.32$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.74$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.59$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.32$)

ตาราง 23

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ

ระดับการศึกษา		(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
	$\bar{X}$	3.68	3.68	3.69	3.71	3.73	3.89	4.19
สูงกว่าปริญญาตรี (A)	3.68	-	0.00	0.01	0.03	0.05	0.21	0.51*
ปริญญาตรี (B)	3.68		-	0.00	0.02	0.04	0.20*	0.50*
ปวส./อนุปริญญา (C)	3.69			-	0.01	0.03	0.19	0.49*
ประถมศึกษา (D)	3.71				-	0.02	0.17	0.48*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. (E)	3.73					-	0.15	0.46*
มัธยมศึกษาตอนต้น (F)	3.89						-	0.30
ต่ำกว่าประถมศึกษา (G)	4.19							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.19$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.73$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.71$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับปวส./

อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.69$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.68$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.68$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 3.89$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.68$)

ตาราง 24

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับการศึกษากับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน

ระดับการศึกษา		(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)
	$\bar{X}$	3.53	3.59	3.60	3.70	3.74	3.96	4.22
สูงกว่าปริญญาตรี (A)	3.53	-	0.05	0.07	0.16	0.20	0.42*	0.68*
ปวส./อนุปริญญา (B)	3.59		-	0.01	0.11	0.14	0.37*	0.63*
ปริญญาตรี (C)	3.60			-	0.09	0.13	0.35*	0.61*
มัธยมศึกษาตอนปลาย/								
ปวช. (D)	3.70				-	0.03	0.26*	0.52*
ประถมศึกษา (E)	3.74					-	0.22	0.48*
มัธยมศึกษาตอนต้น (F)	3.96						-	0.25
ต่ำกว่าประถมศึกษา (G)	4.22							-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.22$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 3.96$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.70$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

($\bar{X} = 3.60$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.59$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.53$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.22$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.74$)

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 25

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	6.566	7	0.938	1.904	0.068
	ภายในกลุ่ม	201.995	410	0.493		
	รวม	208.561	417			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	4.680	7	0.669	2.241*	0.030
	ภายในกลุ่ม	122.317	410	0.298		
	รวม	126.998	417			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	4.122	7	0.589	1.376	0.214
	ภายในกลุ่ม	175.456	410	0.428		
	รวม	179.578	417			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4.814	7	0.688	1.496	0.167
	ภายในกลุ่ม	188.436	410	0.460		
	รวม	193.249	417			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตาราง 26

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อาชีพกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ

อาชีพ		(A)	(B)	(C)	(D)	(E)	(F)	(G)	(H)
	$\bar{X}$	3.58	3.67	3.73	3.77	3.77	3.78	3.82	4.09
ข้าราชการ (A)	3.58	-	0.96	0.15	0.18	0.19*	0.19*	0.24*	0.51*
รับจ้างทั่วไป (B)	3.67		-	0.05	0.09	0.09	0.10	0.15	0.42*
ธุรกิจส่วนตัว (C)	3.73			-	0.03	0.03	0.04	0.09	0.36
ค้าขาย (D)	3.77				-	0.00	0.01	0.05	0.32
นักเรียน/นักศึกษา (E)	3.77					-	0.00	0.05	0.32
พนักงานบริษัท-									
เอกชน (F)	3.78						-	0.04	0.31
พ่อบ้าน/แม่บ้าน (G)	3.82							-	0.26
ว่างงาน/ไม่มีงานทำ (H)	4.09								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพว่างงาน/ไม่มีงานทำ ($\bar{X} = 4.09$) ประชาชนที่มีอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 3.82$) ประชาชนที่มีอาชีพบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.78$) และประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.77$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ ($\bar{X} = 3.58$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพว่างงาน/ไม่มีงานทำ ($\bar{X} = 4.09$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีรับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.67$)

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 ประชาชนที่มีระยะเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 27

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามระยะเวลาที่รับชม

ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	1.395	3	0.465	0.933	0.425
	ภายในกลุ่ม	207.301	416	0.498		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	0.558	3	0.186	0.610	0.609
	ภายในกลุ่ม	126.835	416	0.305		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	0.188	3	.589	0.145	0.933
	ภายในกลุ่ม	180.599	416	.428		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.615	3	0.205	0.442	0.723
	ภายในกลุ่ม	192.768	416	0.463		
	รวม	193.383	419			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 27 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านระยะเวลาที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 ประชาชนที่มีความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 28

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามความถี่ในการรับชม

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	12.358	3	4.119	8.728*	0.000
	ภายในกลุ่ม	196.338	416	0.472		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	3.699	3	1.233	4.147*	0.007
	ภายในกลุ่ม	123.694	416	0.297		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	6.384	3	2.128	5.076*	0.002
	ภายในกลุ่ม	174.403	416	0.419		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	7.221	3	2.407	5.379*	0.001
	ภายในกลุ่ม	186.162	416	0.448		
	รวม	193.383	419			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านความถี่ในการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตาราง 29

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา

ความถี่ในการรับชม		1 เรื่อง	2 เรื่อง	4 เรื่องขึ้นไป	3 เรื่อง
	$\bar{X}$	3.39	3.69	3.69	3.91
1 เรื่อง	3.39	-	0.30*	0.30*	0.52*
2 เรื่อง	3.69		-	0.00	0.22*
4 เรื่องขึ้นไป	3.69			-	0.22*
3 เรื่อง	3.91				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านความถี่ในการรับชม 3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.91$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.69$) ประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.39$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.69$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.39$)

ตาราง 30

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ

ความถี่ในการรับชม		1 เรื่อง	2 เรื่อง	4 เรื่องขึ้นไป	3 เรื่อง
	$\bar{X}$	3.57	3.75	3.80	3.81
1 เรื่อง	3.57	-	0.18*	0.24*	0.22*
2 เรื่อง	3.75		-	0.05	0.01
3 เรื่อง	3.80			-	0.01
4 เรื่องขึ้นไป	3.81				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 30 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ด้านความถี่ในการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.81$) ประชาชน ที่มีการรับชม 3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.80$) และประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.75$) ทำให้ ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบ การนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.57$)

ตาราง 31

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง

ความถี่ในการรับชม		1 เรื่อง	2 เรื่อง	3 เรื่อง	4 เรื่องขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.60	3.75	3.91	3.91
1 เรื่อง	3.60	-	0.14	0.30*	0.30*
2 เรื่อง	3.75		-	0.15	0.15
3 เรื่อง	3.91			-	0.00
4 เรื่องขึ้นไป	3.91				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 31 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ด้านความถี่ในการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.91$) และประชาชน ที่มีการรับชม 3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.91$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดงมากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.60$)

ตาราง 32

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความถี่ในการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละคร-
โทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรวมทุกด้าน

ความถี่ในการรับชม		1 เรื่อง	2 เรื่อง	4 เรื่องขึ้นไป	3 เรื่อง
	$\bar{X}$	3.47	3.67	3.79	3.82
1 เรื่อง	3.47	-	0.20*	0.32*	0.35*
2 เรื่อง	3.67		-	0.11	0.14
4 เรื่องขึ้นไป	3.79			-	0.02
3 เรื่อง	3.82				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ด้านความถี่ในการรับชม 3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.82$) ประชาชนที่มี การรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.79$) และประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.67$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน มากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.47$)

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 ประชาชนที่มีช่องทางในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 33

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกตามช่องทางในการรับชม

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละคร โทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	แหล่งความ- แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	0.276	3	0.092	0.184	0.907
	ภายในกลุ่ม	208.419	416	0.501		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	0.836	3	0.279	0.916	0.433
	ภายในกลุ่ม	126.557	416	0.304		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	0.863	3	0.288	0.665	0.574
	ภายในกลุ่ม	179.924	416	0.433		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	0.313	3	0.104	0.225	0.879
	ภายในกลุ่ม	193.070	416	0.464		
	รวม	193.383	419			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านช่องทางการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 ประชาชนที่มีสาเหตุการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 34

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกสาเหตุการรับชม

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	6.717	3	2.239	4.612*	0.003
	ภายในกลุ่ม	201.978	416	0.486		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	2.913	3	0.971	3.245*	0.022
	ภายในกลุ่ม	124.480	416	0.299		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	5.995	3	1.998	4.756*	0.003
	ภายในกลุ่ม	174.792	416	0.420		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	6.285	3	2.095	4.658*	0.003
	ภายในกลุ่ม	187.099	416	0.450		
	รวม	193.383	419			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 34 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

ตาราง 35

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา

สาเหตุการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.52	3.64	3.64	3.91
คนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง					
รับชมเป็นประจำ (A)	3.52	-	0.11	0.11	0.38*
เพื่อพักผ่อนคลายเครียด (B)	3.64		-	0.00	0.27*
เพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น/ ให้เกิดความทันสมัย (C)	3.64			-	0.26
เนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้ง ประทับใจ (D)	3.91				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 35 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 3.91$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.64$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.52$)

ตาราง 36

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละคร-
โทรทัศน์ที่ผลิต โดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ

สาเหตุการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.67	3.69	3.80	3.90
คนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ (A)	3.67	-	0.02	0.12	0.23*
เพื่อพักผ่อนคลายเครียด (B)	3.69		-	0.10	0.20*
เพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น/ ให้เกิดความทันสมัย (C)	3.80			-	0.10
เนื้อหาและเรื่องราวของละคร ที่ซาบซึ้งประทับใจ (D)	3.90				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 36 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม
การรับชมละครโทรทัศน์ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละคร
ที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 3.90$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
คาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อน
คลายเครียด ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง
รับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.67$)

ตาราง 37

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง

สาเหตุการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.67	3.73	3.87	4.02
คนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง					
รับชมเป็นประจำ (A)	3.67	-	0.05	0.19	0.34*
เพื่อพักผ่อนคลายเครียด (B)	3.73		-	0.13	0.28*
เพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น/					
ให้เกิดความทันสมัย (C)	3.87			-	0.15
เนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้ง					
ประทับใจ (D)	4.02				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 37 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละคร ที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 4.02$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดงมากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.73$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้างรับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.67$)

ตาราง 38

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สาเหตุการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน

สาเหตุการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.57	3.64	3.72	3.93
คนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง					
รับชมเป็นประจำ (A)	3.57	-	0.07	0.15	0.36*
เพื่อพักผ่อนคลายเครียด (B)	3.64		-	0.07	0.28*
เพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น/ ให้เกิดความทันสมัย (C)	3.72			-	0.21
เนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้ง ประทับใจ (D)	3.93				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม
การรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละคร
ที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 3.93$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
คาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.64$)
และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ
($\bar{X} = 3.57$)

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 ประชาชนที่มีสถานที่รับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 39

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกสถานที่รับชม

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละคร	แหล่งความ-	SS	df	MS	F	Sig.
โทรทัศน์ที่ผลิตโดย	แปรปรวน					
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด						
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	0.514	3	0.171	0.342	0.795
	ภายในกลุ่ม	208.182	416	0.500		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	0.275	3	0.092	0.300	0.825
	ภายในกลุ่ม	127.118	416	0.306		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	1.506	3	0.502	1.165	0.323
	ภายในกลุ่ม	179.282	416	0.431		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2.139	3	0.713	1.551	0.201
	ภายในกลุ่ม	191.245	416	0.460		
	รวม	193.383	419			

จากตาราง 39 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านสถานที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 ประชาชนที่มีลักษณะการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน
ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 40

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกลักษณะการรับชม

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละคร	แหล่งความ-					
โทรทัศน์ที่ผลิตโดย	แปรปรวน	<i>Ss</i>	<i>Df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด						
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	16.098	3	5.366	11.591*	0.000
	ภายในกลุ่ม	192.597	416	0.463		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	6.181	3	2.060	7.071*	0.000
	ภายในกลุ่ม	121.212	416	0.291		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	9.462	3	3.154	7.659*	0.000
	ภายในกลุ่ม	171.325	416	0.412		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	11.644	3	3.881	8.884*	0.000
	ภายในกลุ่ม	181.740	416	0.437		
	รวม	193.383	419			

จากตาราง 40 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี LSD

ตาราง 41

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา

ลักษณะการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.18	3.59	3.60	3.92
เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจ					
รับชมอย่างจริงจัง (A)	3.18	-	0.41*	0.42*	0.73*
ชมสลับไปมากับช่องอื่น (B)	3.59		-	0.00	0.32*
ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง					
(C)	3.60			-	0.31*
ตั้งใจชมตั้งแต่ต้นจนจบ (D)	3.92				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 41 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 3.92$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา มากกว่าประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.60$) ประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.59$) และประชาชนที่เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.18$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยรับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.60$) และประชาชนที่รับชม

สลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.59$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.18$)

ตาราง 42

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ

ลักษณะการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.50	3.65	3.72	3.90
เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง					
(A)	3.50	-	0.15	0.22*	0.40*
ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง (B)	3.65		-	0.07	0.25*
ชมสลับไปมากับช่องอื่น (C)	3.72			-	0.18*
ตั้งใจชมตั้งแต่ต้นจนจบ (D)	3.90				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 3.90$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.72$) ประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.65$) และประชาชนที่เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.50$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยรับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.72$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.50$)

ตาราง 43

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง

ลักษณะการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.58	3.69	3.70	4.01
เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชม					
อย่างจริงจัง (A)	3.58	-	0.10	0.11	0.42*
ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง (B)	3.69		-	0.01	0.32*
ชมสลับไปมากับช่องอื่น (C)	3.70			-	0.31*
ตั้งใจชมตั้งแต่ต้นจนจบ (D)	4.01				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ด้านลักษณะการรับชม โดยตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 4.01$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดง มากกว่าประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.70$) ประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.58$)

ตาราง 44

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ลักษณะการรับชมกับความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้าน

ลักษณะการรับชม		(A)	(B)	(C)	(D)
	$\bar{X}$	3.58	3.69	3.70	4.01
เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชม					
อย่างจริงจัง (A)	3.58	-	0.10	0.11	0.42*
ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง (B)	3.69		-	0.01	0.32*
ชมสลับไปมากับช่องอื่น (C)	3.70			-	0.31*
ตั้งใจชมตั้งแต่ต้นจนจบ (D)	4.01				-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรม การรับชมละครโทรทัศน์ด้านลักษณะการรับชม โดยตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 4.01$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่รับชมชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.70$) ประชาชน ที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.58$)

สมมติฐานย่อยที่ 2.7 ประชาชนที่มีประเภทละครโทรทัศน์ที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ตาราง 45

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จำแนกประเภทละครที่รับชม

ความพึงพอใจของ						
ประชาชนที่มีต่อละคร	แหล่งความ-					
โทรทัศน์ที่ผลิตโดย	แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด						
ด้านเนื้อหา	ระหว่างกลุ่ม	3.489	3	1.163	2.358	0.071
	ภายในกลุ่ม	205.207	416	0.493		
	รวม	208.696	419			
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระหว่างกลุ่ม	0.638	3	0.213	0.698	0.554
	ภายในกลุ่ม	126.755	416	0.305		
	รวม	127.393	419			
ด้านตัวนักแสดง	ระหว่างกลุ่ม	1.543	3	0.514	1.194	0.312
	ภายในกลุ่ม	179.244	416	0.431		
	รวม	180.788	419			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	1.511	3	0.504	1.092	0.352
	ภายในกลุ่ม	191.872	416	0.461		
	รวม	193.383	419			

จากตาราง 45 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านประเภทละครที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 46

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์	ความพึงพอใจ ด้านเนื้อหา	ความพึงพอใจ ด้านรูปแบบ การนำเสนอ	ความพึงพอใจ ด้านตัว นักแสดง	ความพึงพอใจ รวมทุกด้าน
เพศ	✓	✗	✗	✓
อายุ	✓	✗	✓	✗
ระดับการศึกษา	✓	✓	✗	✓
อาชีพ	✗	✓	✗	✗

เครื่องหมาย ✓ หมายถึง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จากตาราง 46 พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหาและรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดงแตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 47

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ประชาชนพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

พฤติกรรมการรับชม ละครโทรทัศน์	ความพึงพอใจ ด้านเนื้อหา	ความพึงพอใจ ด้านรูปแบบ การนำเสนอ	ความพึงพอใจ ด้านตัว นักแสดง	ความพึงพอใจ รวมทุกด้าน
ระยะเวลาที่รับชม	✗	✗	✗	✗
ความถี่ในการรับชม	✓	✓	✓	✓
ช่องทางในการรับชม	✗	✗	✗	✗
สาเหตุการรับชม	✓	✓	✓	✓
สถานที่รับชม	✗	✗	✗	✗
ลักษณะการรับชม	✓	✓	✓	✓
ประเภทละครที่รับชม	✗	✗	✗	✗

เครื่องหมาย ✓ หมายถึง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เครื่องหมาย ✗ หมายถึง ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จากตาราง 47 พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านความถี่ในการรับชม ด้านสาเหตุการรับชม และด้านลักษณะการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านระยะเวลาที่รับชม ด้านช่องทางในการรับชม ด้านสถานที่รับชม และด้านประเภทละครที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาละครโทรทัศน์ ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

จากการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 420 คน พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบข้อเสนอแนะ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15 วิเคราะห์ผลแยกตามความพึงพอใจในแต่ละด้าน ดังนี้

ตาราง 48

ข้อเสนอแนะ

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านเนื้อหา	1. ควรมีละครที่แสดงถึงลักษณะความเป็นไทยมากขึ้น 2. ละครมีเนื้อหาเหมาะสมกับสังคมไทย 3. ปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยมากขึ้น 4. ต้องการให้ผลิตละครหลากหลายแนว สลับกันออกอากาศ 5. ในเนื้อเรื่องของละครมีแต่การอิจฉาริษา เกินความเป็นจริง 6. ในส่วนบทโทรทัศน์ยังมีความสับสน ไม่สมเหตุสมผล 7. ละครยังผลิตในรูปแบบที่ผู้ชมสามารถคิดเนื้อหาออกเองได้ว่า จะออกมาในทิศทางไหน ต้องการให้มีการนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากเดิม 8. ในฉากจบของละครบางเรื่องยังไม่มีความประทับใจเท่าที่ควร
2. ด้านรูปแบบการนำเสนอ	1. ในละครยังมีการยัดบทโทรทัศน์ให้ยาวขึ้น ทำให้ผู้ชมสะดุดอารมณ์ และเกิดความเบื่อหน่าย 2. ในการทำเทคนิคพิเศษยังมีความไม่ต่อเนื่องและไม่เรียบร้อยในบางจุด

ตาราง 48 (ต่อ)

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ
3. ด้านตัวนักแสดง	3. ในส่วนของสถานที่ในการถ่ายทำบางฉากยังไม่เหมาะสม ในบางมุมในบางฉากตอนยังรู้สึกไม่สมจริง เช่น ฉากขับรถ ควรจะทำการขับรถจริง ๆ ไม่ควรถ่ายในรถจอดอยู่หนึ่ง 4. ฉากบู๊ยังกันยังไม่สมจริง เช่นการยิงกันในระยะใกล้แต่กลับยิงกันไม่โดน 5. ในบางฉากการจัดแสงไฟยังไม่สวยพอ บางครั้งยังมีเงาในฉากหลังอยู่
	1. การคัดเลือกตัวนักแสดงอายุยังไม่เหมาะสมกับบทบาท เช่น การเอนักแสดงที่มีอายุประมาณ 30 ปี ไปรับบทเด็กอายุ 17 ปี หรือนักแสดงที่ยังมีอายุน้อยไปแสดงในบทบาทพ่อ 2. นักแสดงรุ่นเก่ามารับบทพระเอกและนางเอกบ่อยเกินไป หลายเรื่อง
	3. การแต่งกาย อยากให้แต่งให้เหมาะสม เพราะในบางฉากยังแต่งกายไม่เหมาะสมกับสังคมไทย ขอให้คำนึงถึงเด็กและเยาวชน และขอให้ผลิตรายการและละครดี ๆ มาให้ชมอีก
	4. การแต่งหน้าและการแต่งกายยังไม่สมจริง เช่น ในฉากเข้านอน แต่งหน้าเข้มมากเกินไป ไม่เหมือนสถานการณ์จริง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการรับชมรายการละครโทรทัศน์กับความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 420 ชุด ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์เป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ตอนที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.60) อายุระหว่าง 26-35 ปี (ร้อยละ 28.60) การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 43.60) อาชีพพนักงานเอกชน (ร้อยละ 26.20)

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด เป็นระยะเวลา 20 ปีขึ้นไป จำนวนเรื่องที่รับชมในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 2 เรื่อง รับชมผ่านทางสื่อโทรทัศน์ โดยรับชมที่บ้านเพื่อเป็นการคลายเครียด รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจในบางครั้งและรับชมละครแนวชีวิต

3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้านในระดับมาก โดยในแต่ละด้านเรียงลำดับ 1-4 ได้ผล ดังนี้

3.1 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครด้านเนื้อหา พบว่า มีความพึงพอใจด้านเนื้อหาโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องเนื้อหาของละครเหมาะสมกับสังคม ในปัจจุบัน อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ความทันสมัยของเนื้อหาของละคร เป็นอันดับ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และความหลากหลายของเนื้อหาของละครที่น่าเสนอ เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63

3.2 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านรูปแบบการนำเสนอ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอโดยรวม ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องช่องทางการรับชมมีความหลากหลาย เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสมาร์ตโฟน อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีความพึงพอใจเรื่องสถานที่ถ่ายทำ มีความเหมาะสม และ เรื่องดนตรีและเสียงประกอบละครมีความเหมาะสม เป็นอันดับ 2 เท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ภาพลักษณ์ในรายการละครมีความคมชัด เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

3.3 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านตัวนักแสดง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านตัวนักแสดงในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ความสามารถของตัวนักแสดง อันดับ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 บุคลิกภาพของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

3.4 ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดารา-
 วิดีโอ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ
 รวมทุกด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านตัวนักแสดงโดยรวม
 ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) โดยมีความพึงพอใจเรื่องช่องทางในการรับชมมีความหลากหลาย
 เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสมาร์ทโฟน อันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00
 ความสามารถของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และความมีชื่อเสียง
 ของตัวนักแสดง เป็นอันดับ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ตอนที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความ-
 พึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อย 1.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์
 บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศต่างกัน
 ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา
 และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 1.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์
 บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุต่างกัน
 ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา
 และด้านตัวนักแสดง แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบ
 รายคู่ด้วยวิธี LSD

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์
 ด้านอายุต่ำกว่า 18 ปี ($\bar{X} = 3.91$) ประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.84$) และประชาชน
 ที่มีอายุ 26-35 ปี ($\bar{X} = 3.74$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
 ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี ($\bar{X} = 3.47$) อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ 60 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.03$) และประชาชนที่มีอายุ 18-25 ปี ($\bar{X} = 3.89$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดงมากกว่า ประชาชนที่มีอายุ 46-60 ปี ($\bar{X} = 3.66$) และประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี ($\bar{X} = 3.60$)

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.18$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 4.00$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.74$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.62$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.59$) ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.56$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.32$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.74$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.59$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.32$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.19$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.73$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.71$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.69$)

ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.68$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.68$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 3.89$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.68$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.22$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{X} = 3.96$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.70$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.60$) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญา ($\bar{X} = 3.59$) และประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.53$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 4.22$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.74$)

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพว่างงาน/ไม่มีงานทำ ($\bar{X} = 4.09$) ประชาชนที่มีอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 3.82$) ประชาชนที่มีอาชีพบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.78$) และประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา

($\bar{X} = 3.77$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ ($\bar{X} = 3.58$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพว่างงาน/ไม่มีงานทำ ($\bar{X} = 4.09$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่มีรับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.67$)

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 ประชาชนที่มีระยะเวลาที่รับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 ประชาชนที่มีความถี่ในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านความถี่ในการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธี LSD

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านความถี่ในการรับชม 3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.91$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.69$) ประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.39$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.69$) ทำให้ความ-

พึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่า
ประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.39$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละคร-
โทรทัศน์ ด้านความถี่ในการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.81$) ประชาชนที่มีการรับชม
3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.80$) และประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.75$) ทำให้ความพึงพอใจ
ต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่า
ประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.57$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละคร-
โทรทัศน์ ด้านความถี่ในการรับชม 4 เรื่องขึ้นไป ($\bar{X} = 3.91$) และประชาชนที่มีการรับชม
3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.91$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ
จำกัด ด้านตัวนักแสดงมากกว่าประชาชนที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.60$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละคร
โทรทัศน์ ด้านความถี่ในการรับชม 3 เรื่อง ($\bar{X} = 3.82$) ประชาชนที่มีการรับชม 4 เรื่อง
ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.79$) และประชาชนที่มีการรับชม 2 เรื่อง ($\bar{X} = 3.67$) ทำให้ความพึงพอใจ
ต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่า และประชาชน
ที่มีการรับชม 1 เรื่อง ($\bar{X} = 3.47$)

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 ประชาชนที่มีช่องทางในการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน
ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์
ด้านช่องทางในการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน
ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 ประชาชนที่มีสาเหตุการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้
ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์
ด้านสาเหตุการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท
ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน

แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชม เพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 3.91$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.64$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.52$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 3.90$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ มากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.67$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 4.02$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดงมากกว่า ประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.73$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้างรับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.67$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ ($\bar{X} = 3.93$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด ($\bar{X} = 3.64$) และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.57$)

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 ประชาชนที่มีสถานที่รับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสถานที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

สมมติฐานย่อยที่ 2.6 ประชาชนที่มีลักษณะการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรมการรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 3.92$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.60$) ประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.59$) และประชาชนที่เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.18$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านการรับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.60$) และประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.59$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่า ประชาชนที่เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.18$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 3.90$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ มากกว่าประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.72$) ประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.65$) และประชาชนที่เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.50$)

นอกจากนั้น ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยรับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.72$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอมากกว่าประชาชนที่เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.50$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 4.01$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านตัวนักแสดงมากกว่าประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.70$) ประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.58$)

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านลักษณะการรับชม โดยตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ($\bar{X} = 4.01$) ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด รวมทุกด้านมากกว่าประชาชนที่รับชมสลับไปมากับช่องอื่น ($\bar{X} = 3.70$) ประชาชนที่รับชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ($\bar{X} = 3.69$) และประชาชนที่เปิดทีวีโดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 3.58$)

สมมติฐานย่อยที่ 2.7 ประชาชนที่มีประเภทละครโทรทัศน์ที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านประเภทละครที่รับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอ้างอิงมาอภิปรายผล ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจด้านเนื้อหาและรวมทุกด้าน แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจ ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดง แตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจ ด้านรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดทางประชากรศาสตร์ของยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2542) ที่ว่า พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงภายนอกมากระตุ้น คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เช่น สภาพสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ การศึกษา ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติที่แตกต่างกัน และส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ การศึกษา และอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน แตกต่างกัน

ผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิชาภา จรรยาพิสัย (2552) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ รายได้ และอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุปความสอดคล้องกับงานวิจัยของนิชาภา มีดังนี้

1. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดงแตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และรวมทุกด้าน แตกต่างกัน

นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญฟ้า โพธิ์เจริญ (2551) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตบางกะปิ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจต่อการรับชมละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 แตกต่างกัน นอกจากนี้ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจต่อการรับชมละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 แตกต่างกัน และลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจต่อการรับชมละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 แตกต่างกัน อีกด้วย โดยความสอดคล้องกับงานของผู้วิจัยมีดังนี้ คือ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และผลรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจ ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดงแตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกัน และประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจด้านเนื้อหา และด้านรูปแบบการนำเสนอ แตกต่างกันอย่างนั้นเอง ส่วนในประเด็นที่งานวิจัยของ เพ็ญฟ้า โพธิ์เจริญ (2551)

พบว่า ประชากรที่มีรายได้ต่างกัน ย่อมมีผลต่อความพึงพอใจต่อการรับชมละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 แตกต่างกันนั้น ตัวแปรย่อยดังกล่าวนี้ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้

ดังนั้น จึงสามารถอภิปรายผลได้ว่า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีความสอดคล้องกับผลงานของผู้วิจัย คือ ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดง แตกต่างกัน และประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านความถี่ในการรับชม ด้านสาเหตุการรับชม และด้านลักษณะการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้านแตกต่างกัน

สอดคล้องกับแนวความคิด McLeod and O'Keefe (1972) เกี่ยวกับตัวชี้วัดที่ว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อส่วนใหญ่ของบุคคลที่วัดจากความถี่ของการใช้สื่อ การเปิดรับสื่อมวลชนนั้น หมายถึง ความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการเปิดรับ จำนวนสื่อมวลชนและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการชม สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้รับสารที่เปิดรับสื่อให้มีความพึงพอใจ ความชอบ ไม่ชอบ ต่อรายการที่ได้รับชมแตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิต

โดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านระยะเวลาที่รับชม ช่องทางในการรับชม สถานที่รับชม ประเภทละครที่รับชม ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของ Klapper (1958) ที่ว่า การเลือกรับข่าวสารนั้น บุคคลจะเลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่มีอยู่ตามความสนใจและความต้องการของตน ซึ่งแต่ละบุคคลมีทักษะในการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไปเช่น บางคนชอบฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรืออ่านหนังสือเป็นต้น โดยบุคคลยังเลือกให้ความสนใจเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตน เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้ว มักเลือกรับรู้และตีความหมายแตกต่างกันไปตามความสนใจ ทัศนคติ ประสบการณ์ ความเชื่อของแต่ละคน ซึ่งอาจจะทำให้ข่าวสารถูกบิดเบือนไปตามความพอใจของแต่ละบุคคล และบุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารที่อยู่ในความสนใจของตนเอง และนำข่าวสารนั้นไปใช้

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด นั้น ประชาชนที่มีความถนัดในการรับชม สาเหตุในการรับชม และลักษณะการรับชมนั้นแตกต่างกัน เป็นไปตามแนวคิดการเลือกเปิดรับข่าวสาร จึงมีผลทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกัน

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ McCombs and Becker (1979) ที่ว่า บุคคลแต่ละคนมีการเปิดรับข่าวสารหรือการเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการต่างกันไป ดังนี้ (1) เพื่อการเรียนรู้ (surveillance) ติดตามความเคลื่อนไหวเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัวจากการเปิดรับข่าวสาร ทำให้คนเป็นที่ทันเหตุการณ์ ทันสมัย (2) เพื่อการตัดสินใจ (Decision) การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสถานะ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบตัว เพื่อการตัดสินใจโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตประจำวัน(3) เพื่อการพูดคุยสนทนา (Discussion) บุคคลสามารถนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการพูดคุยกับผู้อื่นได้ (4) เพื่อการมีส่วนร่วม (participation) เพื่อรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมรอบ ๆ ตัว กล่าวคือ

พฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด นั้น ประชาชนที่มีความถนัดในการรับชม สาเหตุในการรับชม และลักษณะการรับชมนั้นเป็นไปตามการเปิดรับข่าวสารหรือการเปิดรับสื่อเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันไป จึงมีผลทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด แตกต่างกันไป

นอกจากนั้น ผลการค้นพบของผู้วิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตยา วิชิตานุรักษ์ (2555) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจการนำเสนอข่าวสถานีทีวียุโรปของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า รูปแบบวิธีการนำเสนอข่าวที่มีความถนัดในการรับชมระยะเวลาในการรับชมแตกต่างกัน มีผลทำให้ความพึงพอใจการนำเสนอข่าวสถานีทีวียุโรปของประชาชนในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน จึงสามารถสรุปความสอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ได้ว่า พฤติกรรมในการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ไม่ว่าจะเป็นความถนัดในการรับชม สาเหตุการรับชม และลักษณะการรับชมที่แตกต่างกันนั้น ทำให้ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และผลรวมทุกด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งข้อเสนอแนะออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย และส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจด้านเนื้อหา และรวมทุกด้านแตกต่างกัน ดังนั้น บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จึงควรนำผลดังกล่าวไปปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้ดึงดูดใจต่อผู้ชมทุกเพศ โดยต้องปรับปรุงเนื้อหาของละครให้สอดคล้องและครอบคลุมปัจจัยทางด้านเพศของประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์

ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด เช่น เนื้อหาที่โน้มน้าวอารมณ์ของคนดูมากยิ่งขึ้น เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้เพิ่มความพึงพอใจ และมีส่วนแบ่งการตลาดเกี่ยวกับการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด เพิ่มขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจด้านเนื้อหา และด้านตัวนักแสดงแตกต่างกัน ดังนั้น บริษัท คาราวีดีโอ จำกัด จึงควรนำผลดังกล่าวไปปรับปรุงความทันสมัยในเนื้อหาของละคร และพิถีพิถันในการคัดเลือกตัวนักแสดงให้สอดคล้องทุกกลุ่มอายุของประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ซึ่งอาจเพิ่มความพึงพอใจในการรับชมละครให้มากยิ่งขึ้น

3. จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 26-35 ปี ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหามากกว่าประชาชนที่มีอายุ 36-45 ปี ดังนั้น บริษัท คาราวีดีโอ จำกัด จึงควรพัฒนาปรับปรุงด้านเนื้อหา कैาโครงเรื่องของละครที่มีความน่าสนใจ โดยคำนึงถึงกลุ่มผู้ชมแต่ละช่วงอายุ โดยเฉพาะผู้ชมส่วนใหญ่ที่มีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มอายุ 36-45 ปี นั้นเป็นเด็กและเยาวชน บริษัท คาราวีดีโอ จำกัด จึงควรเห็นความสำคัญในการทำละครที่มีเนื้อหาที่เข้าถึงเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยสร้างเนื้อหาละครให้ปราศจากความรุนแรงในทุกด้าน และควรมีเนื้อหาที่ปลูกฝังทัศนคติที่ดีอยู่ในละครด้วย และไม่ควรถ่ายทอดเนื้อหาละครที่จะสร้างขึ้นในโอกาสต่อไปให้ตรงกับ ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และกลุ่มผู้ชมที่มีอายุ 26-35 ปี ด้วยเช่นกัน

4. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และรวมทุกด้านแตกต่างกัน ดังนั้น บริษัท คาราวีดีโอ จำกัด จึงควรนำผลดังกล่าวไปปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของละคร และพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้ครอบคลุมทุกระดับการศึกษาของประชาชนที่รับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท คาราวีดีโอ จำกัด เช่น ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูง อาจจะพัฒนาเนื้อหาให้สามารถกระตุ้นให้เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ และรูปแบบการนำเสนอละครที่ทันสมัย การตัดต่อและการทำเทคนิคพิเศษมีความสมจริง ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า อาจจะพัฒนาเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอ

ละครที่เข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา และไม่ซับซ้อน ซึ่งอาจเพิ่มความพึงพอใจในการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ให้มากยิ่งขึ้น

5. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจด้านรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน ดังนั้น บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จึงควรนำผลดังกล่าวไปปรับปรุงรูปแบบการนำเสนอของละครให้มีความหลากหลาย ครอบคลุมประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน เช่น รูปแบบการนำเสนอของละครที่มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อรองรับกลุ่มผู้ชมที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท ตลอดจนต้องพัฒนารูปแบบการนำเสนอที่สามารถรองรับความพึงพอใจของกลุ่มผู้ชมที่ว่างงาน ในขณะเดียวกันก็ต้องพยายามหารูปแบบวิธีการนำเสนอให้เป็นที่ถูกใจกับกลุ่มผู้ชมที่เป็นข้าราชการและกลุ่มผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปด้วย

6. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีความถี่ในการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน ดังนั้น บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จึงต้องมีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจมากขึ้น เช่น การตัดต่อลำดับภาพของละคร กระชับไม่ยืดเยื้อ นอกจากการตัดต่อเล่าเรื่องให้เข้าใจจนเกิดความน่าสนใจและติดตามรับชมแล้ว เทคโนโลยีทางการตัดต่อก็เป็นสิ่งสำคัญในนำเสนอการเล่าเรื่องของละครที่แปลกใหม่ทันสมัยและรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มความถี่ในการรับชมให้สูงขึ้น

7. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีพฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ ด้านสาเหตุการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ด้านตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน แตกต่างกัน ประกอบกับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า ประชาชนที่รับชมเพราะเนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ตัวนักแสดง และรวมทุกด้าน มากกว่าประชาชนที่รับชมเพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น ประชาชนที่รับชมเพื่อพักผ่อนคลายเครียด และประชาชนที่รับชมเพราะคนในครอบครัว เพื่อน คนรอบข้างรับชมเป็นประจำ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของละครที่ซาบซึ้งประทับใจเป็นที่ชื่นชอบของประชาชนที่รับชมละครของ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ดังนั้น จึงควร

รักษาแนวละครดังกล่าวไว้เพื่อรักษาฐานแฟนละคร และควรต้องพัฒนาเรื่องราวของละครให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการรองรับให้ผู้ชมที่มีสาเหตุการรับชมอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไปให้เกิดความพึงพอใจมากยิ่งขึ้นด้วย ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นนโยบายกำหนดแนวทางการทำละครหลักของบริษัทต่อไป

8. ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีลักษณะในการรับชมต่างกัน ทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านรูปแบบการนำเสนอแตกต่างกัน และจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มพบว่า ประชาชนที่ตั้งใจรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ด้านเนื้อหา มากกว่าประชาชนที่รับชมชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง ประชาชนที่รับชมชมสลับไปมากับช่องอื่น และ ประชาชนที่เปิดทีวีไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง ตามลำดับ ดังนั้น บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ควรพัฒนาละครโทรทัศน์ ด้านรูปแบบการนำเสนอให้สอดคล้องกับความพึงพอใจของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เช่น มีการใช้เทคนิคในการถ่ายทำและการตัดต่อภาพเข้ามาช่วยให้ละครมีความน่าสนใจ น่าติดตาม และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการรับชม เพื่อให้ผู้ชมรับชมตั้งแต่ต้นจนจบ

จากข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ละครที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด นั้น มีความโดดเด่นในเรื่องของเนื้อหาที่ซาบซึ้งประทับใจ และมีฐานแฟนละครที่เหนียวแน่นมายาวนาน จึงเห็นควรรักษาแนวละครดังกล่าวไว้ และพัฒนารูปแบบการนำเสนอละครให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาละคร ดังนี้

1. คงเนื้อหาของละครที่เป็นจุดเด่นของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด เพิ่มความซาบซึ้งประทับใจให้มากขึ้น เน้นเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่ายไม่ซับซ้อนจนเกินไป และลดเนื้อหาที่แสดงออกถึงความรุนแรง

2. การใช้เทคนิคในการถ่ายทำและการตัดต่อลำดับภาพที่ทันสมัย จะช่วยให้ละครเกิดความน่าสนใจ น่าติดตาม และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในระหว่างการรับชม

3. ควรเน้นเรื่องการคัดเลือกตัวนักแสดง อายุของตัวนักแสดงที่เหมาะสมตามบทบาทที่ได้รับ ความสามารถในการแสดงของนักแสดงที่เหมาะสมกับเนื้อหาของละคร

4. มีการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ละครให้มากขึ้น เช่น การโฆษณา จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เป็นต้น มีการเพิ่มช่องทางในการรับชมละครโทรทัศน์ของบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ให้มากขึ้น เช่น สามารถชมละครออนไลน์ได้ทาง You tube เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมตามภูมิภาคต่าง ๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากความพึงพอใจในการรับชมละครโทรทัศน์ของคนในแต่ละภูมิกษณน่าจะทำให้ผลจากการศึกษาแตกต่างกันได้

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) หรือการสนทนากลุ่ม (focus group discussion) เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการวิจัยเชิงปริมาณที่ค้นพบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มจะทำให้ได้คำตอบในประเด็นต่าง ๆ ที่หลากหลายมากกว่า เพราะในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นการจำกัดข้อคำตอบให้เลือกตอบ จึงอาจขาดคำตอบที่แท้จริงในบางประเด็นได้

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างละครโทรทัศน์ในแต่ละบริษัทและแต่ละช่องสถานีโทรทัศน์ เพื่อให้ได้ข้อมูลงานวิจัยเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ที่ครอบคลุม และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๓๐/สม.พ. ๑๖๒๙

โครงการศึกษาภาคพิเศษฯ
คณะสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถ. รามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา ดวงภูมิเมศ

ด้วย นายพรพรม ทองเกลี้ยง รหัสประจำตัว ๕๖๑๔๒๘๐๐๑๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาโครงการศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึง
พอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ดังนั้น
เพื่อให้เครื่องมือดังกล่าวมีความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปดำเนินการ
สำรวจข้อมูล นักศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะเรียนเชิญท่านกรุณาช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าวให้กับ
นายพรพรม ทองเกลี้ยง ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ศุภรศม์ จิน

(รองศาสตราจารย์ศุภรศม์ จิตกุลเจริญ)

ประธานคณะกรรมการบริหารโครงการศึกษาภาคพิเศษ
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน

โครงการศึกษาภาคพิเศษฯ คณะสื่อสารมวลชน

โทร. ๐๘๗-๐๖๔๒๐๒๑

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๓๐/สม.พ. ๑๖๒๕

โครงการศึกษาภาคพิเศษฯ
คณะสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถ. รามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ชนบพันธุ์ เอี่ยมโสภาส

ด้วย นายพรพรหม ทองเกลี้ยง รหัสประจำตัว ๕๖๑๔๒๘๐๐๑๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโครงการศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ดังนั้นเพื่อให้เครื่องมือดังกล่าวมีความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปดำเนินการสำรวจข้อมูล นักศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะเรียนเชิญท่านกรุณาช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าวให้กับนายพรพรหม ทองเกลี้ยง ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ศุภรัตน์ ฐิติกุลเจริญ

(รองศาสตราจารย์ศุภรัตน์ ฐิติกุลเจริญ)
ประธานคณะกรรมการบริหารโครงการศึกษาภาคพิเศษ
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๓๐/ส.ม.พ. ๑๑๓๐

โครงการศึกษาภาคพิเศษฯ
คณะสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถ. รามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน คุณรัชกฤช ทาทองกุลพงศ์ (ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายเทคนิค)

ด้วย นายพรพรหม ทองเกลี้ยง รหัสประจำตัว ๕๖๑๔๒๘๐๐๑๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาโครงการศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความพึง
พอใจต่อละครโทรทัศน์ บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย ดังนั้น
เพื่อให้เครื่องมือดังกล่าวมีความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหา ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปดำเนินการ
สำรวจข้อมูล นักศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะเรียนเชิญท่านกรุณาช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามดังกล่าวให้กับ
นายพรพรหม ทองเกลี้ยง ด้วยจักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ศุภรต์ ฐิติกุลเจริญ

(รองศาสตราจารย์ศุภรต์ ฐิติกุลเจริญ)

ประธานคณะกรรมการบริหารโครงการศึกษาภาคพิเศษ
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน

โครงการศึกษาภาคพิเศษฯ คณะสื่อสารมวลชน

โทร. ๐๘๗-๐๖๔๒๐๒๑

ภาคผนวก ข
ผลวิเคราะห์ความเชื่อมั่น

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.957	23

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เนื้อหา 1	76.33	190.023	.745	.955
เนื้อหา 2	76.40	187.214	.754	.955
เนื้อหา 3	76.43	192.323	.682	.955
เนื้อหา 4	76.27	184.133	.809	.954
เนื้อหา 5	76.07	190.616	.677	.955
รูปแบบการนำเสนอ 1	76.40	193.697	.642	.956
รูปแบบการนำเสนอ 2	76.10	189.128	.811	.954
รูปแบบการนำเสนอ 3	76.03	191.689	.777	.954
รูปแบบการนำเสนอ 4	76.07	197.444	.538	.957
รูปแบบการนำเสนอ 5	75.90	202.921	.222	.960
รูปแบบการนำเสนอ 6	76.20	194.993	.511	.957
รูปแบบการนำเสนอ 7	75.93	193.651	.615	.956
รูปแบบการนำเสนอ 8	76.23	193.082	.655	.956
รูปแบบการนำเสนอ 9	76.00	195.103	.579	.956
รูปแบบการนำเสนอ 10	75.90	192.507	.636	.956
รูปแบบการนำเสนอ 11	75.97	192.171	.677	.955
ด้านตัวนักแสดง 1	75.97	184.033	.847	.953
ด้านตัวนักแสดง 2	75.97	186.999	.864	.953

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ด้านตัวนักแสดง 3	75.90	183.541	.904	.953
ด้านตัวนักแสดง 4	75.93	195.306	.574	.956
ด้านตัวนักแสดง 5	75.80	195.752	.614	.956
ด้านตัวนักแสดง 6	75.87	191.292	.818	.954
ด้านตัวนักแสดง 7	76.07	189.375	.841	.954

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท โครงการศึกษาภาคพิเศษ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ และพฤติกรรมการรับชมละครของประชาชนกรุงเทพมหานครกับความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ที่ผลิตในปี พ.ศ.2557 จนถึงปัจจุบัน ได้แก่ เรื่อง เล่ห์นางหงส์ คมพยาบาท คุณผีที่รัก แสงเทียน-ที่นำทาง และไม่สิ้นไร้ไฟสวาท เพื่อนำข้อมูลจากงานวิจัยไปพัฒนาละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในกรุงเทพมหานครมากที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามโดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด

1. เพศ

☐ (1) ชาย

☐ (2) หญิง

2. อายุ

☐ (1) ต่ำกว่า 18 ปี

☐ (2) 18-25 ปี

☐ (3) 26-35 ปี

☐ (4) 36-45 ปี

☐ (5) 46-60 ปี

☐ (6) 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ (1) ต่ำกว่าประถมศึกษา

☐ (2) ประถมศึกษา

☐ (3) มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ (4) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

☐ (5) ปวส./อนุปริญญา

☐ (6)ปริญญาตรี

☐ (7) สูงกว่าปริญญาตรี

☐ (8) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

☐ (1) พนักงานบริษัทเอกชน

☐ (2) ข้าราชการ/พนักงานราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ

☐ (3) ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ

☐ (4) ค้าขาย

☐ (5) รับจ้างทั่วไป

☐ (6) นักเรียน/นักศึกษา

☐ (7) พ่อบ้าน/แม่บ้าน

☐ (8)ว่างงาน/ไม่มีงานทำ

☐ (9) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ เพียงข้อเดียวให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ท่านติดตามรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด มานานเท่าใด

- ☐ (1) 1-5 ปี เช่น ไม่สิ้นไร้ไฟสวาท (ปี พ.ศ. 2558) คมพยาบาท (ปี พ.ศ. 2557) บอด้การ์ดสาว (ปี พ.ศ. 2556) เป็นต้น
- ☐ (2) 6-10 ปี เช่น สาวใช้ไฮเทค (ปี พ.ศ. 2553) เมียหลวง (ปี พ.ศ. 2552) คมคน (ปี พ.ศ. 2550) ปิ่นมุก (ปี พ.ศ. 2549) เป็นต้น
- ☐ (3) 11-19 ปี เช่น ผีเสื้อหงา (ปี พ.ศ. 2545) เพชรตัดเพชร (ปี พ.ศ. 2544) ขุนเดช (ปี พ.ศ. 2542) จำเลยรัก (ปี พ.ศ. 2541) เป็นต้น
- ☐ (4) 20 ปีขึ้นไป เช่น ละอองดาว (ปี พ.ศ. 2534) ทองเนื้อเก้า (ปี พ.ศ. 2530) พจมาน สว่างวงศ์ (ปี พ.ศ. 2530) เป็นต้น

2. ท่านรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 ทั้งหมดกี่เรื่อง

- ☐ (1) 1 เรื่อง ☐ (2) 2 เรื่อง
- ☐ (3) 3 เรื่อง ☐ (4) 4 เรื่องขึ้นไป

3. ปกติท่านรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด จากช่องทางใด

- ☐ (1) โทรทัศน์ ☐ (2) โทรศัพท์มือถือ/สมาร์ทโฟน
- ☐ (3) ไอแพด (IPAD)/แท็บเล็ต (tablet) ☐ (4) คอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก

4. สาเหตุที่ท่านเลือกรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

- ☐ (1) เพื่อพักผ่อนคลายเครียด
- ☐ (2) เพื่อนำไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น/ให้เกิดความทันสมัย
- ☐ (3) เนื้อหาและเรื่องราวของละครที่ซาบซึ้งประทับใจ
- ☐ (4) คนในครอบครัว/เพื่อน/คนรอบข้าง รับชมเป็นประจำ

5. ท่านรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ที่ไหน

- ☐ (1) บ้าน ☐ (2) บริษัท/สถานที่ทำงาน
- ☐ (3) สถานที่สาธารณะ ☐ (4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

6. ท่านรับชมละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในลักษณะใด

- ☐ (1) ตั้งใจชมตั้งแต่ต้นจนจบ
- ☐ (2) ชมไปเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง
- ☐ (3) ชมสลับไปมากับช่องอื่น
- ☐ (4) เปิดทิ้งไว้โดยไม่ได้ตั้งใจรับชมอย่างจริงจัง

7. ท่านสนใจรับชมละครประเภทใดที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ต่อไปนี้มากที่สุด

- ☐ (1) ละครชีวิต (เล่ห์นางหงส์ คมพยาบาท)
- ☐ (2) ละครตลก (คุณผีที่รัก)
- ☐ (3) ละครแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน (ไม่สิ้นไร้ไฟสวาท)
- ☐ (4) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดยบริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตารางระดับความพึงพอใจให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยเลือกระดับความชื่นชอบ/ความพึงพอใจตามการประมาณค่า ดังนี้
5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

ท่านพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ระดับใด	มาก- ที่สุด	มาก	ปาน- กลาง	น้อย	น้อย- ที่สุด
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาโครงเรื่องของละครมีความน่าสนใจ และมีการลำดับเหตุการณ์อย่างมีเหตุผล					
2. เนื้อหาของละครสามารถกระตุ้นให้เกิด จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์					
3. ความหลากหลายของเนื้อหาของละคร ที่น่าสนใจ					
4. ความทันสมัยของเนื้อหาของละคร					
5. เนื้อหาของละครเหมาะสมกับสังคม ในปัจจุบัน					
ด้านรูปแบบการนำเสนอ					
6. การตัดต่อและการทำเทคนิคพิเศษ มีความสมจริง					
7. ระบบแสง สี มีความเหมาะสม					
8. สถานที่ถ่ายทำมีความเหมาะสม					
9. ใต้เตี๊ยะละครมีความเหมาะสม					

ท่านพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ระดับใด	มาก- ที่สุด	มาก	ปาน- กลาง	น้อย	น้อย- ที่สุด
10. ช่องทางในการรับชมมีความหลากหลาย เช่น ทางโทรทัศน์ ทางอินเทอร์เน็ต ทางสมาร์ทโฟน					
11. ช่วงเวลาในการออกอากาศรายการละคร หลังข่าวช่วงที่ 1 (จันทร์-พฤหัสบดี 18.35-19.45 น./ศุกร์ 18.00-19.10 น.) มีความเหมาะสม					
12. ช่วงเวลาในการออกอากาศรายการละคร หลังข่าวช่วงที่ 2 (20.30-22.30 น.) มีความเหมาะสม					
13. ระยะเวลาในการออกอากาศหลังข่าว ช่วงที่ 1 (จันทร์-พฤหัสบดี 70 นาที/ ศุกร์ 50 นาที) มีความเหมาะสม					
14. ระยะเวลาในการออกอากาศหลังข่าว ช่วงที่ 2 (120 นาที) มีความเหมาะสม					
15. สัญญาณภาพในรายการละครมีความ- คมชัด					
16. ดนตรีและเสียงประกอบละครมีความ- เหมาะสม					
ด้านตัวนักแสดง					
17. บุคลิกภาพของตัวนักแสดง					
18. การแต่งกายของตัวนักแสดง					

ท่านพึงพอใจต่อละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ระดับใด	มาก- ที่สุด	มาก	ปาน- กลาง	น้อย	น้อย- ที่สุด
19. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และท่าทางของตัวนักแสดง					
20. นักแสดงมีความเหมาะสมกับบทบาท ที่ได้รับ					
21. ความสามารถของตัวนักแสดง					
22. ความมีชื่อเสียงของตัวนักแสดง					
23. การแต่งหน้าของตัวนักแสดง					

**ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาละครโทรทัศน์ที่ผลิตโดย
บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด**

.....

.....

.....

.....

.....

บรรณานุกรม

- กชกร เป้าสุวรรณ, ธนภัทร ปัจฉิม และสุจิตรา ฉายปัญญา. (2550). *ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต* ศูนย์สุโขทัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- กรมการปกครอง. (2557). *ข้อมูลสถิติจำนวนประชากร แยกเป็นกรุงเทพมหานคร จังหวัด อำเภอบล และตำบล ตามหลักฐานทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2557*. ค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2558, จาก http://stat.bora.dopa.go.th/stat/xstat/new/POPHSE/stat_t57.txt
- กาญจนา อรุณสุขจุฑา. (2546). *ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชมพูนุช นาคสุกปาน. (2557). *การเปิดรับ การรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานคร “ผู้หญิงถึงผู้หญิง”*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐนรี ไชยภักดี. (2552). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในโครงการ 7 สี ปันรักให้โลก ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นิชาภา จรรยาพิสัย. (2552). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อละครโทรทัศน์ไทยในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิสาร์ตัน นุชรักษา. (2557). *ประเภทของเสียง*. ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก http://detailmovie.blogspot.com/2014/12/blog-post_1.html

บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน). (2558). รายชื่อผลงานละครของกันตนา. ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อผลงานละครของกันตนา>

บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด. (2558). รายชื่อผลงานละครของดาราวิดีโอ. ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/รายชื่อละครโทรทัศน์ของดาราวิดีโอ>

บล็อกสปอร์ตคอตคอม. (2552). รูปแบบการจัดแสงในรายการโทรทัศน์. ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <http://akekorn-ru.blogspot.com>

บุญเรียง ขจรศิลป์. (2529). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์.

ปนัดดา ธนสถิตย์. (2531). *ละครโทรทัศน์ไทย*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

ประม ะตะเวทิน. (2546). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพศาล ชุมณี. (2548). *ความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อละครโทรทัศน์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เฟื่องฟ้า โพธิ์เจริญ. (2551). *ความพึงพอใจของผู้ชมที่มีต่อละครโทรทัศน์ทางสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 ในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). *ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพมหานคร: ที. พี. พรินท์.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <http://www.royin.go.th/dictionary>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (ม.ป.ป.). ดาราวิดีโอ. ค้นเมื่อ 25 กรกฎาคม 2559, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ดาราวิดีโอ>
- วิทวัส เวชประสิทธิ์. (2555). ความพึงพอใจของผู้ชมต่อการรายงานข่าวภาคค่ำทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT). สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สินียา ไกรวิมล. (2545). ลักษณะของบทละครโทรทัศน์ไทยที่ได้รับความนิยมช่วงหลังข่าวจากปี พ.ศ. 2535-2544. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพรณ ชนกิจจำรูญ, เปรมใจ ทิพย์เจริญ และพรรณวรินทร์ ศรีสวัสดิ์. (2545). โครงการจัดตั้งบริษัทผลิตละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, วิทยาลัยนวัตกรรมการอุดมศึกษา.
- สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. (2556). ทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ระเบียงทอง.
- องอาจ สิงห์คำพอง. (2557). กระบวนการผลิตละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สามลดา.
- อาทิตยา วิจิตานุรักษ์. (2555). ความพึงพอใจการนำเสนอข่าวสถานีทีวีไทยของประชาชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- อาสา รัตนมั่งเมฆา และจิตรารักษ์ สุทธิวรเศรษฐ์. (2559). *ทัศนคติ พฤติกรรมการเปิดรับ และความพึงพอใจของผู้ชมละครซีรีส์ ช่อง GMM 25 ผ่านสื่อยูทูป*. วิทยานิพนธ์-ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Best, J. W. (1986). *Research in education* (5th ed.). Englewood Cliff, NJ: Prentice Hall.
- Cochran, W. G. (1953). *Sampling techniques*. New York: John Wiley & Sons.
- Creeber, G. (2001). *The television genre book*. London: Palgrave Macmillan.
- Jump, N. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Kilborn, R. (1992). *Television soaps: Batsford cultural studies*. London: Batsford.
- Klapper, J. T. (1960). *The effect of mass communication*. New York: The Free Press.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- McCombs, M. E., & Becker, L. E. (1979). *Using mass communication theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- McLeod, J. M., & O'Keefe, G. J. (1972). The socialization perspective and communication behavior. In F. G. Kline & P. J. Tichenor (Eds.), *Current perspectives in mass communication research* (pp. 121-168). Beverly Hills, CA: Sage.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นายพรพรม ทองเกลี้ยง
วัน เดือน ปีเกิด	10 กันยายน 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนปทุมคงคา ปีการศึกษา 2541 สำเร็จปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต (การโฆษณาและ- การประชาสัมพันธ์) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2545
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	นักวิชาการโสตทัศนศึกษา กลุ่มงานสื่อสารองค์การและกิจกรรมเพื่อสังคม กองงานผู้บริหาร สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์